

نامه شیعرییه کانی مهولهوی تاووگۆزی

حسین محمود علی

پوخته

سوكرات گەر بكریت؛ پێی دهئین: باوكی رۆحیی هونەر و فهلسهفهی یۆنانی، چونكه نه‌رستۆ به مامۆستای یه‌كه‌م ناو ده‌بریت. ده‌ئیت: (مروّف به سروشت گیانله‌به‌ریکی گۆمه‌نگه‌یه‌یه). هه‌رچه‌نده میژوویه‌کی وورد نییه بۆ ده‌ستنیشان کردنی دروست بوونی گۆمه‌نگه سه‌ره‌تاییه‌کان. به‌لام به دروست بوونیان، گۆمه‌نگه پێویستی پێوه‌ندی گۆمه‌لایه‌تی لادروست بوو. دیاره زمان به‌هیزترین پێوه‌ندی بووه، ئایا پێش زمان چی بووه؟ نه‌م باسه گریمانه و بێردۆزه‌ی زۆری ئی‌که‌وته‌وه، یه‌کیک له‌وانه ده‌ئیت، پێوه‌ندی به‌هۆی ئاماژه‌وه‌بووه، که پێی ده‌ئین: (لغة الإشارات)، دوا‌یی بووه‌ته زمانیکی بی‌په‌یره‌و؛ پر له‌ قیژه و هه‌را، که زیاتر له‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی ده‌نگه سروشتییه‌کانه‌وه هاتووه؛ به‌گۆیه‌ی گه‌شه‌کردن و په‌ره‌سه‌ندنی قوناغه یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کانی میژوو. دواجار زمان گه‌شه‌ی کردووه. بووه‌ته پێره‌و، تا‌گه‌یشتۆته قوناغی نه‌مرۆی، که گۆمه‌نگه‌کان و هه‌نگه‌وته جوغرافیاییه‌کانی نیشه‌تی جی‌بوون و جو‌ره‌کانیان زۆر بوون، نووسین دا‌هینرا، نه‌وه بووه زمانی نووسین و هاته پال‌زمانی نا‌خاوتن و نه‌رکی که‌م کرده‌وه، دیاره بۆ به‌رده‌وام بوونی پێوه‌ندی مروّقایه‌تی و گه‌شه‌کردنی، نامه نووسینیش وه‌کو زمان گۆرانکاری زۆری به‌سه‌ردا هاتووه، تا‌گه‌یشتۆته قوناغی نه‌مرۆی.

نامه خزمه‌تیکی زۆری به‌ مروّقایه‌تی کرده‌وه؛ وه‌کو له‌ پێشدا ئاماژه‌م پێداوه، که‌ئینی زۆری به‌ هه‌موو جو‌ره‌کانییه‌وه، پر کردۆته‌وه، کاریگه‌ری پێشکه‌وتنی ته‌کنه‌لۆژیای که‌وته‌ته‌ سه‌ر، له‌زوو گه‌یاندنی مه‌به‌سته‌کان، نه‌مه‌ش ناراسته‌وخۆ کاریگه‌ری گه‌وره‌ی بووه له‌ پێشخستنی مروّقایه‌تییدا، نامه نووسین نه‌وه‌نده با‌یه‌خی پێداوه، جیگه‌ی خۆی له‌ نه‌ده‌ب و له‌ ره‌گه‌زی شیعری دا کردۆته‌وه، شاعیران زۆر با‌یه‌خیان پێداوه، وه‌کو نامه‌شیعرییه‌کانی (چامه‌کانی) مه‌وله‌وی تاووگۆزی، بۆیه نه‌م با‌به‌ته‌ گرنکه‌م هه‌ل‌بژارد.

کلیلی وشه‌کان: نامه شیعرییه‌کانی، مه‌وله‌وی تاووگۆزی، شاعر

پیشه‌کی

هه‌رچه‌نده نه‌م سه‌رده‌مه‌دا؛ دارشتنی نامه‌ی نوێ به‌ پرئرسییه‌کانی نامه نووسینی جاران با‌وی نه‌ماوه، نه‌ویش به‌هۆی په‌یدا بوون و پێشکه‌وتنی ئامی‌ر و هۆیه‌کانی ته‌کنه‌لۆژیایا، ئیستا کورته‌نامه (Message) ی مۆبایل (Mobile) و (ماسنجه‌ر، قایه‌هر، واتس ئاپ...هتد)، شوینی گرتۆته‌وه، چونکه به‌ کورت‌ترین نووسین مه‌به‌سته ده‌گه‌یه‌نییت، لێره‌دا نه‌مه‌ش مه‌به‌سته، به‌لام نه‌مه نه‌وه ناگه‌یه‌نییت، نامه نووسین له‌ کوندا گرنگی خۆی له‌ده‌ست دا‌بییت، چونکه له‌ مه‌به‌سته که‌سییه‌کانی نێره‌ر و خۆینه‌ر، لایه‌نی میژوویی (هۆشدار، جه‌نگی...)، وێژه‌یی، دوکیومینتاری، شیوا‌زگه‌رای...هتد، تی‌دا‌یه، هه‌روه‌ها به‌شیک زۆر گرنکه‌ له‌ په‌خشانی نه‌ده‌بی، هه‌رچه‌نده ریتم و کیش و مۆسیقای ده‌ره‌وه (سه‌روا) تی‌دا‌ وه‌کو

شيعر به کار نه هاتوووه، به لأم سۆز و ئەندیشه و هزری ناسک و لەرهی رۆحی تیدا به کار هاتوووه، جگه نهوه؛ تاکه بهش و گرنگی گه یاندن و راگه یاندنه جۆراوجۆرهکان بووه: (کهسی، خوشه ویستی، گلهیی، پرسه نامه، گشتی، بازرگانی... هتد.)، نامه نووسین به زمانی کوردی درهنگ هاته ناو کۆمه لگه و ئەدهبیاتی کوردیییهوه، به ههردوو جۆره کهی، چ هۆنراوه، چ په خشان، هۆیهک بووه بۆ پته و کردنی پێوهندی کردنی کهس و کۆمه ل، هۆکاریکی تر بووه بۆ بنیات نان و به رهو پێشهوه بردنی شارستانییهت و کۆمه لگه. نامه نووسین وهکو ده لێن: (نیمه ی بینینه، زۆر له ئه رک و تیچوون و کات گل ده داتهوه و هه مان مه به ست ده گه یه نیت)؛ پیاوه ده سه لات داره کان؛ کاتی خوینده وار کهم بووه، جوان نووسیک و خوینده واریکی تاییه تیان بووه بۆ نامه نووسین. پیاوان وتوووه (میرزا)، یان (کاتب).

هۆی هه لبژاردنی ئەم توێژینه وه یه م، ده گه رپته وه بۆ ده رخستنی گرنگی نامه ی شيعری (چامه) له ئەدهبی کورده واریدا و چامه کانی مه وله وی تاووگۆزی بۆ شیخان و دۆستان و هاوڕیانی، که له سۆزیکه به رز و ره وانپێژیه کی بالا و شیوازیکی ناسکا که شیوه زاری ده قه ری هه ورامانی سه ر به شیوه زاری گۆرانه دايرشتوون، دننیا م که کاریگه ری زۆری هه بووه له سه ریان، جوولاندوو یانه بۆ نه وه ی ولامیان بداته وه.

نامه کانی درێژه پێده ر و ته واو کار و گه شه پێده ری چامه کورديه کانه، چ له سه رده می پێش و چ له پاش، وه کو له پێشدا روونم کرده وه؛ چامه کانی تاییه تی خویان هه یه، چونکه به شیوه زاری مۆسیقا ئامیزی (گۆران – هه ورامی) به شیوازیکی رۆمانسییانه هۆنراوه ته وه، له رووی کرۆنۆلۆجیای نامه نووسین به زمانی کوردی ده گه رپته وه بۆ زیاد له سه د و هه شتا سا ل پێش ئیستا، که ماوه یه کی که م نییه، به لگه نامه یه کی به هیزی ئەدهبی کوردی ته واو کار (متکامل) ه.

ئەم توێژینه وه یه هه ردوو ریبازی شیکاریی: (په سنی-وه سفی) و (ره خنه یی)، به راقه کردنی وشه و لیکدانه وه ی گشتی ده سه تا وه و رسته کانی له خو گرتوووه و پشتی به سه ر چاوه ی باوه ر پێ کرا و به ستوووه، دا به ش کرا وه به سه ر سی به ش و یانزه ته وه ردا.

به شی یه که م/ بریتیه له واتای وشه ی (نامه) له رووی فه ره نه نگیه وه، ریشه ی ریزمانیه وه، زا را وه ییه وه، پێناسه و چه مکه کانی نامه، قۆناغه میژوو ییه کانی ده رکه وتنی نووسینی و مه به سه ته کانی.

به شی دووه م/ ده رکه وتنی دیاره ی نامه نووسین له کۆمه لگه ی کورده واریدا، زمان و شیوازی نامه نووسین، په خشان، نامه ی شيعری (چامه) له ئەدهبی کورديه ا، ره هه نده جیا جیا کانی.

به شی سییه م/ چامه کانی مه وله وی، زمانی شيعری و شیوازی، وینه ی شيعری، مۆسیقا...، جۆره کانی شیکردنه وه یان به نموونه ی شيعرییه وه، کاریگه ری له سه ر وه رگرائی ئەم نامه نه.

دوا جار توێژینه وه که م به ئە نجام و سه رچاوه کان و دوو کورته ی با سه که به هه ردوو زمانی عه ره بی و ئینگیلیزی کۆتایی پێهینا وه، به هیوا ی نه وه ی توانییه تهم که ئینیکی تر له ئەدهبیاتی کورديه ا، له بواری هونه ری و ئەده بی نامه نووسیندا پر کردبیته وه و راژه یه کی بچوو کم به ئە ده ب و زمانی کوردی کردبیت، که بنه ما ی به هیزی نه ته وه یین.

به شی یه که م

1/ واتای فه ره نه نگی، بوونی به زا را وه ی شيعری و ئەده بی، ریشه ی ریزمانیه ی وشه ی نامه.

1) واتای فەرھەنگی: نام: ناف، وشەیی دروشمی ناسین، نامە: دەی، وشەیی دندەدان (تشیجیع): (نامە راکەن بگەنئ)، قاقەزی نووسراو بۆ بەرێکردن، دەنگ و باسی نووسراو ئە کتیب دا: (رۆستەم نامە)، (1)
 نامە: کاغەزیکی نووسراو، کە بۆ یەکیەک بنییری، نامەبەر: کەسیکە کاغەز بگەنئ بەم و بەو. (2)
 ئە حمەدی خانی ئەم زاراوویەیی ئە یەکەم دیری دیوانەکەیی دا بەکار هیناوه.

دەئیت: سەرنامەیی نامە نامی الله

بی نامی وی ناتەمامە والله (3).

رساله: Letter (4)

بوونی بەزاراوی شیعیری و ئەدەبی

ئەم ناوہ بووئە زاراوی ئەدەبی، شیعیری، (چامە) شی پی دەئین، واتە نامە نووسین بە هونراو، ﴿الترسل، دەلالەتی ئەبەکار هیناندا هاجووئە بە (الترسل، المرسله، المکتبه)، کە هەمووی دەلالەت ئەسەر دواندن بە زمانی پینووسن، هەر وەها ئە تاییەت مەندییەکانی نامە گۆرینەو (المکتبه) دا هاتوو: سانایی، چون ئە سورشتدا هاتوو، دوور کەوتنەو ئە قورس کردن، رازاندنەو (نووسین)، روونی، کورتی) ئەسەر بنەمای (باشترین ناخوتن): کورت بی، ئامازە بدات، بیزار ئەکات، واتە پر پیستی، توانای نووسەری نامە و ئەووی بۆ دەنیردیت بیت، جوانی و خوشی پیبەخشیت، واتە: بیدرەوشینیتەو، هەر وەها نامە زانستیەکان، واتە: ئەکادیمیەکان، کە خواوەنەکەیی تویرینەوویە، یاخود نامەییەک پیشکەشی دەکات، ئەمە پشت بە بنەما مەنەجییەکان دەبەستیت، ئە کۆکردنەووی سەرچاوەکاندا، خستەرووی بابەتەکە، شیکردنەووی، بەندانندی، هۆکارکردنی، تا دەگاتە ئە نجامەکان و کورتەکان، ئەم جۆرە؛ واتە نامە ئەکادیمیەکان دەگریتەو، کە خویندکار پیشکەشی زانکۆی دەکات، بۆ وەرگرتنی نازناوی زانکۆیی، پلەیی زانستی بە جۆرەکانییەو (5). هەر وەها ئەم نامانە پشت بە پەخشانی رەها دەبەستن، کە ئەبەسترابنەو بەبەتی رەوانبیزی و سەرودار و جۆرەکانی رازاندنەو و جوانکاریەو، بەم واتایە، ئە نادابی نەتەو کۆنەکاندا، وەکو نەتەووی کورد، کە ئە چوارینەکانی ﴿بابا تاهیری هەمەدانی (935 – 1010م) یەو دەست پی دەکات﴾*، نامەکەیی حەزەرەتی (سلیمان) بۆ

* سنووردارکردنی میژووی سەرھەدانی ئەدەبی شتیکی ئاسان نییە، ئەمە زیاتر پیوەندی بە میژووی نووسینی بەرھەمەکانەو هەیە. من دنیام پیس چوارینەکانی (بابا تاهیر) بەرھەمی تر هەبوو، تۆمار نەکراو، یان نەدۆزراوئەو. دەست نیشان کردنی؛ رەها و ئاسان نییە.

(بەلقیس) شائنی مەملەکەتی (سەبە، سبأ) ئە یەمەن، بۆ (تەسلیم) (موسلمان) بوونی بەلقیس و قەومەکەیی (بە سلیمان

پیغەمبەر) (د.خ) *

به نيسبته عهده بهوه نه سهردهمی، دهورهی جاهیلییه تدا. شتیکم نه بیینییه به ناوی نامه وه، به لام نامه شیعی ههیه وهکو: نامه شیعییه کهی (عمرو)ی کوری کلسومی ته غلوبی بو (أبا هند)، که نامه یهکی جهنگییه و بهم بهیته دهست پی دهکات:

(أبا هند فلا تعجل علينا)

وأنظرنا نخبك اليقيناً**

واته: (أبا هند) په له مان لی مهکه و چاوه پروانمان به ههوائی راستیت پی ددهین. دواي دهورهی نه فامی، دهورهی هانتی نیسلام دهست پی دهکات و نامهکانی پیغه مبهدر محمد (دروودی خوی لیپیته)، که له جیگهی تری ئەم توژیینه وهدا خستوومنه ته روو.

جوهرهکانی نامه نه مانن: خیزانی و دوستایه تییهکان، که له میانی خزم و براده راندایه، (نیمه نه مه مان مه بهسته)، نامه ئالوگۆرکراوهکان، دهستا و دهستهکان (الرسائل المتداوله)، که بو بازرگانی و سهودا کردن به کار دیت، نامه زانستییهکان، که خاوه نه کهی توژیینه وهیه که له بابته تیکی دهست نیشان کراودا دهخاته روو.

ریشهی ریزمانییه وشهی نامه: (له سهه شیوگی ناوی بهرکار (اسم المفعول) دا هاتوو به بیژهی (المکتوب)، واته نووسراو، کوپه کهی: (مکاتیب) ه، واته: نامهکان، که له یه کیه وه بو یه کیکی تر دهنیردیت (6) به هه مان شیوه، وشهی (الرساله) ناوه ئواتای (مکتوب) ه، کاری رابردووی (کتب) یه، واته: نووسی، گهردان ده کریت بو کاری رانه بردوو (یکتب)، بو کاری فه رمانی (کتب)، کاره که تیپه ره، واته بهرکاری راسته وخو وهرده گریت، وهکو (راسل)، نامه یهکی بو... نووسی، چاوه کهی (الکتابه) یه.

به هه مان شیوه، وشهی (الرساله)، کوپه کی (الرسائل، الرسالات) ه، ناوه، واته: نامهکان، ههروه ها له شیوگی (ترسل)، واته نامه کهی دارشت، (تراسل) یه کی که نامه له گه له یه کیکی تر دا گوپییه وه (7).

* سورهتی (النمل) و له نایه تی (31) سی و یه که میندا هاتوو، ئەمه دهقه که یه تی: (ألا تعلوا علي واتوني مسلمين)، واته: خوتان به گه وهه مه زانن ولیم یاخی مه بن و وهرن موسوئمان بن (واز له خوړ په رستی بهینن و بهدی هینهری خوړ و مانگ و نه ستیره و زهوی و... هتد، بپه رستن)، برونه ته فسیری ناسان، بورهان محمد امین، چ، 5، ل 379.

** برونه کتیبی: شرح دیوان عمرو بن کلثوم التغلبي، شرح و تحقیق الدكتور رهاب عكاوي، ط1، دار الفكر العربي - بیروت، 1996، ص 14.

الدعایه*: بانگ کردن بو ههستان، نیستا پروپاگاندهی پیده ئین، (ئهمه دهچیته بواری هه وائه وه، که نامه به شیکه لی .)

نامەى ھۆنراوھى، سىمايەكى زەق و روونى قوتابخانەى كلاسيكئىيە، يان ئە قۇناغى كلاسيكئىيەو ھەست پىدەكات، ھەرچەندە ﴿مەولەوى (1806م-1882)﴾ بەسروشت بەسەرنامەدى قوتابخانەى رۇمانتئىكى ئە ھۆنراوھى كوردیدا دادەنرئیت، بەلام ئەمە نابئتە ھۆى ئەوھى (نامە) ئە شىعر و ئەدەبىياتى رۇمانتئىكى كوردیدا ئەنووسرئیت، ئەوھش بەئىنئەوھ یاد، وتمان نامە ئە بنەرەتدا بە شىوازی پەخشائىكى رەھا دەنووسرئیت، ھەرۆھھا ئە شىعرى مېلئىشدا دەبئىرئیت.

ئىرەوھ (مکتوب)، تاکى (مکاتئب)ە، واتە نامە ئەیەکیکەوھ بۆیەکیكى تر دەنئىردرئیت.

2) پىناسە و چەمگەکانى نامە

دیارە نامە وئىژدانئىيەکان، واتە نامەى خۆشەوئىستى جىاوازە، بە وشەى سۇزدار دەرازئىرئیتەوھ. "ھەرۆھھا ئەم رووھوھ (علاء الدین سجادى)، دەئیت: (نامە) باشترین ھۆیە بۆ دەبرئىنى کەسئیتى و تاکئىيەتى مرؤف و نارەزووھ نەئىيەکانى دەروونى...، کە ئەنووسرئى ئەو کاتەدا مرؤف ھەست ئەکا، کە ئە یەکی زیاتر ناخوئىئیتەوھ...، نامە بە ھەموو جۆرەکانئىيەوھ، ھۆیەکە بۆ کردنەوھى دەرگای ئاشائىتەى ئە ئىوانى نووسەر و خوئىنەرەکەیا"⁽⁸⁾

بەم جۆرە نامانە؛ دەوترئیت: نامەى داخراو، کە پىچەوانەکەى نامەى کراوئىيە، واتە ھەموو کەسئىک دەتوانئیت بىخوئىئیتەوھ، بۆ نموونە نامەکانى مەولەوى تاووگۆزى.

شىوازی نامە نووسئىن دوو جۆرە، یەکەمیان: ئە شىوازی پەخشائىندا دەنووسرئىن، ئەمەیان زۆر باوھ، چونکە دارشتنى ئاسانە، ھەرچەندە خائى ئىيە ئە لایەنى ھونەرى، ئەمەیان ئەناو ئاپوورەى خەئکدا باوھ، دووھمیان نامەى شىعربئىيە، ئەمە ئە مئانى شاعئىران و نووسەرئاندا روو دەدات وەکو نامەکانى: (ئالى و سائىم، مەولەوى (رەھائىە)، کەمالى و ناطق...ھتد)

3) قۇناغەکانى دەرکەوتنى نامە نووسئىن و مەبەستە جىاجىاکانى

(پەئىغام): وەلام، پەئىام. (پەئىام): دەنگو باسئىکە، کە بنئىرئى بۆ یەکیک. پەئىام، (خبر، نباء، رسائە، الھام)⁽⁹⁾، ئەمانە بەواتائى وەلام و ھەوال ھاتوون.

گەیاندى ئەو زانئىارئىانەئىيە، کە ئە ژئىر ئەو ناوئىشانانەدا ھاتوون، ھەموو ئەو ناوئىشانانە ئەیەک خائى ھاوبەشدا کۆ دەبنەوھ، ئەوئىش گەیاندى پەئىامى جۆرا و جۆرە بەلایەنى دووھم، بە مەبەستە جىاجىاکان.

* ف: زئوهرى، عەرەبى _ كوردى، مامۇستا زئوهر، ئا، مەحمود زئوهر، ج1، چاپخانەى ئۇفسئىتى ژئىر، سلئىمانى، 2004، ل222.

یەكەم نامە، یان پەئىام، دیارە نامە و پەئىامى پەرۆردگارە، بە ھۆى جبرائئىلەوھ (سەلامى خوائ ئەسەر بئیت)، بۆ فرۆستادە و پىغەمبەرئان (الرسل و الانبئاء)،

ئەوانئىش بەدەورئى خوائىن گەیاندووئىانەتە ئەو ئەتەوھ و گەل وھۆزانە، کە بۇئان ئئىردراون، دیارە بە نووسراو ئەبووھ، بەزارەكى بووھ، واتە جبرائئىل (سەلامى خوائ ئەسەر بئیت)، بە زارەكى گەیاندووئىیەتە بە شىوازی كئئىبى ئاسمانى وەکو: ﴿ زەبور، صُخف، تەورات (الواح)، (پەئىمانى كۆن)، ئئىنجئىل (پەئىمانى نوئى)، (قورئانئى پئىرۆز)﴾،

دواجار نووسراونه تهوه، جوړ و مه بهستی ئاینی بووه، وهکو له پیندا وتم: په یام بهر، یاخود په یغه مبهه، په یغام له زمانی ناری دا وهکو: (زمانی هیندی و نه فغانی و فارسی و کوردی ... هتد، به واتای نامه هاتوو، به زمانی کوردی (په یام) یشی پی ده ئین، په یغام بهر و دواجار پیغه مبهه هردووکی راست و دروسته، واته نه و که سهی نامه ده ئینیت، محمد (دروودی خوای ئیبت) په یغامی، په یامی خوای هیناوه بو خه ئکی

که نیردراوی په روهردگاره، وهکو سپارده یه کی پیروز له لایه ن په روهردگاره وه، که یشتوو ته نه واندهی که مه بهست بوونه. له قورنای پیروزدا (6) شەش جار ئەم زاراوه یه هاتوو؛* پینج جار له شیوگی ناوی کو دا هاتوو، (رسالات)، یه ک جار به تاک هاتوو، (رساله)، دیاره نامه ی نووسراو به دوزینه وهی نووسین هاتوته توامار کردن، قوناغ به قوناغ له گه ن په ره سه ندنی ژیری مروقدا، نه ویش په ره ی سه ندوو و گه شه ی کردوو، به مه بهستی جیا جیا نووسراوه، نه مه له نه نجامی پشکنیندا ده رکه وتوو.

مه بهسته کان، یان جوړه کانی نامه:

- 1) که سیبتی / خوشه ویستی، گشتی.
- 2) میژوویی: (ا) دوزمنایه تی، (ب) گائته وگه پ، (ج) داشورین، (د) نازایه تی و جه ره زه یی.
- 3) نامه ی پیش مردن ﴿راسپارده، وه سیهت (الوصیه)، (Will)﴾.
- 4) نامه ی فهرمی (له لایه ن سه روک و فهرانده کاندا بو هاوشانانی خو یان، یان له خو یان خوارتر).
نموونه ی نامه کان: (ا) نامه ی جه زه تی سو له یمان (سه لامی خوای له سه ربیت)، بو به لقیسی شاننی (سبأ).

نامه که بهم شیوازه ده ست پیده کات و ده ئیت:

{28} قَائَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ {29} إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ {30} أَلَا تَعْلَمُونَ أَنِّي وَأَنْتُمْ مَسْلُومُونَ {31} ، سوره تی (النمل).
* له سوره ت و نایه تانه ی به رامبه ریاندا به زنجیره هاتون: الاعراف (62) شه ست و دوو، (68) شه ست و هه شت، (79) جه فتا و نو، له شیوه ی تاکدا هاتوو، (93) نه وه ت و سی، له شیوه ی کو دا هاتوو، الاحزاب، (39) سی و نو، الجن، (28) بیست و هه شت.

(نه وسا سو له یمان نامه یه کی نووسی و دای به په پوو، فهرمانی پیندا، که: برؤ ئەم نامه یه بهه و (له شوینیکی بهرچاودا) بو یان فری بده و پاشان (له په نایه کدا) خوت جه شار بده و بزانه ده ئین چی و چی باس و خواسیک ده که ن. (شان هات و نامه ی بینی و خویندی به وه، پاشان وه زیران و نه نجومه نه که ی خوی کو کردوه و)
وتی: نه ی ریژداران، به راستی من نامه یه کی پیروز و به ریژم بو دانراوه. نامه که له سو له یمانه وه یه و به ناوی خوای به خشنده و میهره بانوه (ده ست پیده کات و ده ئیت): خوتان به گه و ره مه زانن لیم یاخی مه بن و وه رن موسلمان بن (واز له خوړ په رستی به یین و به دیه ی نه ری خوړ و مانگ و نه ستیره و زه وی و ... هتد، په رستن) *

به شی یه که م:

ته وه ری سی به م

(ب) نامه بانگی شکر دانه کانی پیغه مبهه (د.خ):

هەرچەندە نامەکانی پێغەمبەر (د.خ) نامە کەسین، بەلام بۆ پادشاو فەرمان رەواکان بوو، سەرانی ئەو خەنگانە بوون، کە فەرمان رەواکان کردوون، نامەکان بانگێش کردنە بۆ ئایینی نوێ و پیرۆزی ئیسلام، نامە کەسی و تاییەتین، ئەک بۆ مەرام و مەبەستی تاییەتی: ئەک بۆ بەرژەوه‌ندی کەسی پێغەمبەر (د.خ).

ئەم نامانە ئە کۆتایی سائی شەشەمی (بیحەت) نووسراون، کاتی پێغەمبەر (د.خ) ئە (حەبیبیە) گەرایەوه. دەبایە ئە نامانە مۆریان ئەسەر بواوە، چونکە ئەوان نامە بۆ مۆریان ئەدە خویندەوه، ئەویش مۆریکی ئەزیو دروست کرد، عیبارەتی (محمد رسول الله) ئەسەر بوو. ئەوانە نامە بۆ ناردن زۆر ئەبوون،

گرنگەکانیان ئەمانە بوون: (کسرای فارس)، (قەیسەری رۆم)، (مۆزیری کۆری ساوا)، (هەمزە کۆری عەلی)، پادشای عومان.....).

نموونە نامە یەک، کە بۆ کیسرا ناردووێتی دەخەینە روو، کە ئەمە دەقە کە یەتی: (بەناوی خۆی بەخشنە و مێهرەبان، ئە محەمەدی فرۆستادە ی خۆ بۆ کیسرا، گەورە ی فارس، سەلام ئەسەر ئەو بەی شۆینی رینمای خۆ (هیدایەت) دەکەوێت، باوەر ی بە خۆ پێغەمبەر هەیه، گەواهی دەدات، کە خۆیەکی تر نییە، جگە ئە خۆی پەروردگار ئەبێت، کە بۆ هاوبەشە، محەمەد بەندە و فرۆستادە یەتی، بانگێشتت دەکەم، بە بانگ کردنی خۆ، مە فرۆستادە ی خۆم بۆ هەموو ئادەمیزاد، ئەم بانگێشە هەر شە ئەوانە دەکات، کە زیندوون، وتە و فەرمانی خۆ، کە رەواوە،

* سورەتی النمل، نایەتەکانی (28، 29، 30، 31)، برۆانە: تەفسیری ئاسان بۆ تیگە یشتنی قورئان، بورهان محمد امین، چ 5، ل 379.

بچەسپی بەسەر ئەوانە ی کە بۆ باوەر (کافر)ن، ئیسلام سەلامەت دەبێت، گەر رێگری و بەرھە ئستکاری بکەیت، ناوا تاوانی مەجووسەکان ئە ئەستۆی تۆیە. نامەکان هەر شە ی خۆی، هیچ نەرم کاری تێدا نییە، ئە بنەمای بەھیز و باوەرەوه نێردراون، دەسەلاتی دونیایی بە پێی نامەکان لاواز و کاتی و ئەرزۆک بوو. نامەکان هیچ مەرامیک و بەرژەوه‌ندی کەسی تێیاندا نییە.

بەشی دووھم

دەرکەوتنی نامە نووسین ئە کۆمەنگە ی کوردەواریدا

تاوەکو ئیستا سەرچاوەکان ئەیان توانیوو بۆ سەرەتای نامە نووسین ئە کۆمەنگە ی کوردەواریدا مێژوو یەک دەست نیشان کەن، چونکە ئەم کۆمەنگە یە ئە رووی چینیایە تییەوه، کۆمەنگە یەکی هۆزایەتی، دەرەبە گایەتی بوو، ئەسەر بنەمای چەوساندنەوه ی چینیایەتی دامەزراوە، هەرەھا کۆمەنگە یەکی داخراو بوو بە هۆی هەنگەوتوو ی سەختی جوگرافییە کە یەوه، ئەگەر دانە دانە یەک خویندەوار و نووسەر بە هۆی هەول و کۆششی خۆیەوه فێر بووی، ئەوا ئە شۆینیکی قەتیس کراودا گێری خواردوو، شۆیازی نامە نووسینی ئەزانیو، ئاگاداری شۆیازی دەرەوه ی ولاتە کە ی خۆی ئەبوو،

چونکە کوردستان خاوەن کیانی سیاسی خۆی ئەبوو، پێوەندی رۆشنبیری زۆر کز بوو، ئەویش بە زمانی عەرەبی بوو، کە زمانی قورئانی پیرۆز و فەرموودەکانی پێغەمبەر (د.خ)، نووسینەکانی زانایانی ئیسلامی بوون، شان بە شانی زمانی عەرەبی، ناوہ ناوہ زمانی فارسی خوینراو، فارسییەک؛ ناوازە کە ی، گۆیە کە ی تیگە ل بە ناواز و گۆی زمانی کوردی بوو، ئە هۆنراوەکانی سەعدی شیرازی (سەدە ی حەوتە می کۆچی مانگی) دا و حافزی شیرازی (سەدە ی هەشتە می کۆچی مانگی) دا خۆی بینیو تەوه، زیاتر بریتی بوو ئە هۆنراوە ی ئایینی، واتە عیرفانی، دانش (فەلسە فە) و هزری. شاعیری ئەتەوه یی و

پیشکەوتن خوازی کورد، حاجی قادری کۆبی (1815م-1892م) زوو دەرکی بەم قەتیس بوونە کردوو و زۆر نۆمەدی کوردان دەکات ئەم روووه و دەئیت:

یەکتان نەچوونە گەردش، وا تێدەگەن ئە دنیا
 هەر پادشاهی رۆمە و شاهی عەجەم ئە تاران
 بۆ فەنی حەرب و صەنەت، بۆ ضەبط و رەبطنی میلیت
 دەنییەنە ئەوروپا گەورە و بچووکی خۆیان⁽¹⁰⁾

ئەم دوو دێرە هونراوەدا، حاجی دەرک و پەیی بردوو بە جیاوازی بە ئاگابوون و وریایی گەلان ئە چاوە گەلی کوردان ئە رووی پێوهندییەکانی دەرەو و سوود وەرگرتن ئە بوارەکانی پیشکەوتنیان، ئەوانە: باری ئەدەب و هونەری نووسین، کە نامە یەکیکە ئەم هونەرە: دیارە نامە نووسین و گۆرینەوی هەر ئە میانێ خان و ئاغا و بەگ و مەلا و شیخەکاندا بوو، واتە: (چینی بالا)؛ ئەوانیش یان میرزایان بوو، یان ئە حوجرە و خانەقادا فیڕی خویندن و نووسین بوونە بە شیوه باوەکە. بە زمانی عەرەبی و فارسی بوو. ئەمیش زیاتر ئە (سەدەدی حەقەدەهەم و هەژدەهەم) دا بوو، زمانی کوردی بە زمانی لاوەکی دانراو، تەنها بۆ ئە نجامدانی ئاخوان بەکار هینراو، بگرە نووسینی کاروباری ئایینی بە زمانی کوردی نەبوو؛ بۆ نموونە بە گۆیدادان (تەلقین)ی مردوو بە زمانی کوردی بە جۆرە گوناگونە ئەقە ئەم دراو!!

هەرەها کزی هەست و سەر بەو (انتماء)ی تاکی کورد بۆ بنەماکانی نەتەوهیی، کە زمان یەکیکە ئەوانە، گەر کورد ئە میژوه ئەوهی بزانییا، کە دوژمن ولاتی داگیر دەکات یەکەم جار قەدەغەیی زمانەکەیی ئە دەکات، ناهیلیت رۆنەکانی ئە میژووی گەنەکیان

بە ئاگان؛ وەکو داگیر کردنی ولاتی جەزائیر ئەلایەن فەرەنسییەکانەو ئە سەدەدی نۆزدەهەمدا، زمانی زگماکیان قەدەغە کرد، کە زمانی عەرەبی بوو، ئەکەوتە خۆیی و پلانی پێویستی بۆ دادەرشت.

ئەم روووه علاء الدین سجادى دەئیت: (زانایان ئەسەر ئەوه پێک هاتوون، کە نامە نووسین ئە سەدەدی حەقەدەهەم و هەژدەهەم دا، ئەبەر ئەوه، کە ئەوروپاشی هاتە سەر، گەیشتوتە چلە پۆپە⁽¹¹⁾، دیارە گەلی کوردیش ئە نامە نووسین دا دەکەوتتە نیو ئەم بازنەوهوه، هەرچەندە بە زمانی خۆی نەینووسیوه، بەلام نامە نووسین بە مەبەستی ئایینی ئە (سەدەدی نۆزدەهەم) دا هاتە کایەوه، بڕوانە یادی مەردان* و (مەکتووباتی کاک ئەحمەدی شیخ)**، کە نووسینیان زیاتر بە زمانی عەرەبی و فارسی بوو.

* یادی مەردان، بەرگی یەکەم، مەولانا خالیدی نەقشەبەندی، مەلا عبدالکریمی مدرس، چ1، چاپخانەیی کۆری زانیاری کورد بەغدا، 1979، 151-428.

** مەکتووباتی کاک ئەحمەدی شیخ، ب1، مەلا عبدالکریمی مدرس، چاپخانەیی (الحوادث)، 1984م، 1991، 7-1179.

بەشی دووهم:

تەوهیری دووهم: زمانی نامە نووسین،

وتمان زمان بەشیکی گرنگی شیوازە، کەواتە زمان مرقەکەییە، یان نووسەر و ناخیوەرەکەییە، تان و پۆی هەموو نووسینیەکە، پەخشان بیّت بە هەموو جۆرەکانییەوه، کە ئە پێشدا باسمان کرد، قاتیبی گشتییی هونەری، هۆنراوە بی: ستوونی، ئازاد، یان زمانی پرۆگرامەکانی خویندن بی.

ئەو گۆرانکاریانەیی، کە بەسەر بوارەکانی ژياندا هاتوو، وەکو کۆمەلایەتی، رۆشنییری، فەرەهنگی، نابووری، هونەری، ... هتد، بەسەر بواری نووسینییدا هاتوو، کە زمان بەشیکی گرنگە لیبی، بەمە زمانی کوردیش وەکو زمانەکانی تری جیهان بەر ئەم گەشەکردن و پەرەسەندنە کەوتوو، نامە نووسینییش، تاکە میدیا و رایە ئە و هۆی گەیانندی کارا بوو بە هەموو جۆرەکانییەوه، بەر ئەم گۆرانکارییە کەوتوو. زمانی نامە نووسینی کوردی هەتا نیووی دوویمی سەدەیی نۆزدەهەم، بە زمانی عەرەبی، فارسی، تورکی بوو، نیستا بواری ئەو نەیبە نموونە بخەمە بەردەست. ئە نیووی یەکەمی سەدەیی بیستەمدا، نامە بە زمانی کوردی هاتە نووسین، بەلام چ زمانیک، دیارە تیکەل بە وشەیی زمانەکانی دەورووبەر بوو، عەرەبی، فارسی، تورکی، ئەمە بە سەرەتایەکی گرنگ دادەنریت بۆ بە کوردی کردن و پاکتاو و پاراو کردنی ئەم جۆرە نووسینە.

بەشی دوویم

تەوهری سببەم: دەرکەوتنی نامەیی شیعری (چامە) ئە ئەدەبی کوردیدا

ئە پێشدا وتمان، نامە بە دوو شیوێ نووسراو، شیوێ پەخشان و شیوێ شیعری، نیتر کامیان پێش کامیان کەوتوو، ئەمەیان گرنگ نەیبە، گرنگ دەرکەوتنی هونەری نامە نووسینە، بەلام زۆرینەیی نامە نووسین؛ شیوێ پەخشانە، واتە نامە نووسین بەشیکی ئە پەخشان، نیتر زمانەکە ئاسایی بیّت، یان ئەدەبی بیّت، من پیم وایە شاعیر، گەر مەلا بووبیّت تەنها ناخواتنی رۆژانە و وانەوتنەوهی بەفەقییان بە پەخشان بوو، بەلام نموونەیی شیعری بە زمانی فارسی و عەرەبی بۆ بەهیز کردنی لیکدانەوهکەیی هیناوتەوه.

بەداخەوه ئەبەر ئەوهی لیکدانەوه ئە کتیبەکانی حوجرەدا بە زمانی عەرەبی بوو، بە فارسی زۆرکەم بوو؛ زیاتر شیعەرەکانی سعدی و حافظی شیرازی بوو، بۆیە نموونەیی شیعری بە زمانی کوردی نەبوو؛ گەر بووبیّتیش زۆر کەم و دەگەمەن بوو، زیاتر ئە پەندی پێشینان و بەشی دیکەیی زمانی فۆلکلۆر بوو، ژیان بەم شیوێیە ئالۆز نەبوو، کاتی باش بەدەستەوه بوو، بۆیە مەلاکان بۆ دەرختنی توانا و شەرە شیعری و بۆ رازاندنەوهی نامەکان بە هۆنراو هۆنیویانەتەوه.

شیعەر لای ئەوان ئاسان تر و خوشتر بوو بوو تا پەخشان، یان بە ئاوازتر بوو لایان، ئە بەر (تفعیلە) و موسیقایی ناووه و دەرەوه و سەرەوه جیا جیاکان و هۆی تریش، کە ئە سەرەوهدا هاتوو، بەلام ئەو ناگەییە نیّت نامە نووسین بە پەخشان نەبوو، شیعەر ئە پێشدا بوو، کەمە کەمە پەخشان جیبی گرتۆتەوه. هەرچەندە زمانی شیعری گرنگی هەبوو لای مەلاکان، چونکە وەکو وتمان جۆرە ناسنامەییەکی دەرختنی توانایان بوو، بەلام شیعەر تاسەر نەیتوانی تاکە سۆلتان و پاشا بی.

ئەو گۆرانکاریانەیی ئەو قوتابخانە و ریباز و شەپۆل و تەوژمە شیعریانەیی ئەوروپا دەرکەوتن؛ ئە پرۆسەیی نویگەرییەوه خویان دەبینییەوه، ئە پێشدا بە یاسا و ریبسا و بنەما شیعرییەکان، ئە کیش (تفعیلە) ی دەریا عەرۆزییەکان و هەردوو موسیقایی ناووه و دەرەوهی بەیتەکاندا خویان دەبینییەوه کۆت دەکرا، هەرەوه تا دەهات فشار دەخرایە سەر ئاواز و ریتەم و بەرەو کالبوونەوه دەچوو، لایەنی پەخشان، تا دەهات بەهیز دەبوو، بۆیە چامەیی شیعری کوردی خۆی ئە نیووی

دووهمی سەدهی نۆزدههەم دا ئە پۆپەدا بیینی. نموونە زەقمان. هەردوو چامەکە (نالی و سالم) ه، جگە ئە چامەکانی مەولەوی کە ئە هەمان سەدهدا داریژراوه، بەلام ئەمە ئەوه ناگەیه نیت ئە سەدهی بیستەمدا چامە شیعری ئە مابیت، بەئکو چەندین شاعیر نامە شیعرییان ئالوگۆر کردوو، بۆ نموونە: ﴿ئەمین فەیزی بەگ (1860م-1928م) و شیخ رەزای تالەبانی (1837م-1910م)، (دوانزە نامە شیعرییان ئالوگۆر کردوو)﴾⁽¹²⁾ نموونە ئەم چامەیه دەخەمە روو؛ شیخ رەزا دە نیت:

بەغیرەز مبهیری تو گەری بی ئە دئما

زەری زنجیری زائەم بی ئە مەلما ل 41

کە تە شریفی شەریفی هات ئەمین فەیزی بە میوانی

ئە عوهدە شۆکری دەرنایچم مەگەر خۆم کەم بە قوربانی

بە خاتەم گەر سولە یمانی دەکرد وەك من ئەمین کە یوو

نگینی من ئەمینی شە ئەسای فەیزی سلیمانی ل 142

و ئەلامی ئەمین فەیزی:

دە ئەعە شق و دەردی دووری تو خەریکی بیانووه

مەوسیمی بۆس و کەناری نیو چەوان و زانووه

عەینی داری گەندە ئە جەستەم ئە بەر ناری فیراق

بۆ سەعاتی دیدە نیت پەر سکله هەر وەك کوانووه

بالە کە عەبەش بەم دئەم هەر مائیلی بتخانە یە

بۆ بۆنی رووت مورغ ئاسا چاوه چاوی دانووه

تە عینی ناهەق نا رەوا یە وام ئە سەر عەهدی قەدیم

والەکن تو و تو ی تیا، دئ نیکە ئەم دۆراندووه

من ئە فەیزی توو یە بەم مێحنە تەش هیشتا رەزام

بۆتە سەربارم گلەت جەرگ و دئی برژاندووه ل 146، ل 147

ئەوهی شایەنی باسە، ئەمین فەیزی بەگ شیعری بە تورکی بۆ شیخ رەزا نووسیوه، چونکە شیخ رەزا زۆر بالادەست بووه ئە

زمانی تورکیدا، بە زمان و بە شیعریش، شیعەرە بالاگانی بەم زمانە بە ئگە راستی ئەم روونکردنە وە یەن.

ئە و ئەلامی شیخ رەزادا، ئەمین فەیزی ئە چوارینە یە کدا⁽¹³⁾، کە بە زمانی تورکی هۆنیویە تەوه، خراوتە روو، ئەمە

چوارینە کە یە:

واصل اوئدی دەستەم اشعار کز

پک گوزند طوغریسی افکار سز

غرق نور مفخرت اولدق اوگون

چۆق شکر بو عبد بی مقدار کز ل 148

دەرکەوتوو، کەباس ئە باروودۆخی سلیمانی و دەوروبەری دەکات؛ دواى رووخاندنی میرنشینى بابان و داگیر کردنهوهی ئەلایەن دەوتەتی عوسمانییەوه و ئەهامەتییەکانی دواى رووخاندن و کاریگەریی ئەسەر هەردووکیان و دەرخستنی دەردی دڵیان، چونکە هەردوو دوور ئە ولات بوونە، ئەیان توانیوو بەگەڕێنەوه و ئەو کارساتە ئە نزیکەوه ببینن. نالی دەئیت:

(14)

قوربانی تۆزی رێگە ئەم ئەى بادی خۆش مروور!
 ئەى پەیکى شارهزا بەهەموو شاری (شارەزوور) ل 174
 داخڵ ئەبى بەعەنبەرى سارایی (خاک و خۆل)
 هەتا ئەکەى بەخاکى (سولە یمانی) یا عوبوور ل 181
 داخو دەروونی سافە، گۆرەى ماوه تا نەجەرۆ
 یاخو ئەسیری خاکە بەئیلی دەکا عوبوور! ل 188
 ئەم شەرحى دەردى غوربەتە، ئەم سۆزى هيجرەتە
 دڵ رەنگە بى بەئاوو بەچاوا بکا عوبوور! ل 197
 وەلامى سالى ساحیبقران:
 جانەم فیدایی سروەکەت ئەى بادەکەى سەحەر
 وەى پەیکى شارهزا ئە هەموو راهى پرخەتەر ل 66
 بو موئکى (شامە) نامەى من سوپى (نالی) یە
 هەرحەرفى ئەو ئەو وضعى ولایەت دەدا خەبەر
 سوتا دئەم بەحائەتى جوبارى (سەرچنار)
 ئیلاوہ چەشمە سارى، وەکو چاوى بى بەصەر ل 67
 ئەوسا مەکانى ناسکە بوو (کانى ناسکان)
 ئیستە ئەدەنگ و ئەعەریی رۆمییە پرە ئەکەر (15) ل 68
 بەشەکانى پەخشان

﴿بە پێى باوەرى ئەوروپییەکان: ئەو بەشە گەرنگانەى پەخشان ئەسەر دانانى ئەوروپییەکان؛ چوارن: (مێژوو، چیرۆک، زمان پاراوى (فەصاحت)، نامەکارى)﴾ (16)

﴿لای کورد: ئەسەدەى نۆزدەهەم و بیستەمدا... ئە پەخشاندا، گەلى بەرھەمی تازە و ئە ژیرناوى تازەدا هاتە مەیدانەوه. وەکو: وتار، نامە، دووان (خطابە)، جوړه چیرۆکی تر، شانۆگەری، گەفت وگۆ، وتوویر: ﴿قسەى ناو خەلك﴾، ف.ه. بۆرینە، ...، ل 907، گەشت نامە﴾ (17)

رەگەز و ژانرە ئەدەبییەکان؛ زیاتر نووسین، رەھەندى جیا جیايان ئى دەکەوتتەوه، دیارە، مەبەستمان رەھەندى واتاییە، چونکە کارى ئەدەبى پێوەندە بەهزر و سۆز و گیان و ناخ، بەمەبەستى کاریگەریی زیاتر، یەکیک ئەو ژانرانە، هونەرى نامە نووسینە، کە دەربەربینیکی ناخییە، نووسەرى نامەکە ئەسەر بنەمای ئەوه دەینووسى، کە کەسى دووهم

دە یخوونییتهوه و کاریگەری هەمە جوۆری لی دەکەوئیتەوه، هیژی قایل بوونی تیدایه، نووسین دەرڤهتی ئەوه دەرەخسینیت، که دەربرین بە هیژ بیت، ورد بیت، کاریگەری زۆرتەر بیت، رهه ندى به هیژی لی بکهوئیتەوه.

رهه ندهکانی

رهه ندى دەرروونی، زیاتر له نامه که سییه کاندایه دەردهکهوئیت، چونکه کهسی یه کهم، که نامه نووسه، ههول دهدات چی له ناخی دایه به شیوازیکى نه دهیبی کاریگەر بیخاته سه ر نامه، که بو کهسی دوومه، مه به سه تهکانی به وردی و به ته واوی بگه یه نیت، چونکه ناتوانیت رووبه روو بیبینیت، ههروه ها نووسین له رووبه روو بوونه وه به هیژتره، دەرڤهتی زۆرتەر، هوکاری دەرروونی روو به روو شت له بیر ده باته وه، په یامه که به ته واوی ناگات، خوینەر کاتی نامه که ده خوینیته وه، وینه ی که سه که له خه یانیدا ده چه سپیت، نه وه نده ی تر پیه سه ت به نامه که وه ده بیت، له دەرروونیدا زۆرتەر کراوه ده بیت، دەرڤهتی زیاتر بو دەرەخسیت، نامه که سییه کان به هیژی و خاوینیان زیاتر تیدایه.

له رووی کومه لایه تیه وه، وهکو له پيشدا روونمان کردوه، پیه ونه دییه کان به هیژ ده کات، خه لکی پر هه وال و ناگاداری ده بن و زیاتر چه زده که ن له هه والی یه کتر به ناگان. کوی که سه کان کومه لگه پیک ده هینن، گەر که سه کان پیه ونه دییان به هیژی و به رده وام بی؛ نه وا ولات، که بریتیه له نه ته وه و خاک؛ به هیژ و یه کگرتوو ده بیت، به ره و ژیانیکى نارام و پيشکه وتوو هه نگاو ده نیت، ده بیت هانده ر بیت بو ئەم حاله ته، چونکه زۆر گرنگه، دیاره له هه موو ره گه زهکانی نه ده بدا لایه نی ویزدانى به هیژترین لایه نه، نامه ی ویزدانى، یان خوشه ویستی راستترین و به سۆزترین و به هیژترین ره هه ندى خوشه ویستی ناراسته ده کات، ته مه نی له ره هه ندهکانی تر دريژتره، چونکه هه ر جاریک چاو به و نامانه بکهوئیت، هه مان کاریگه ریی جارن له دل و دەرروون و روح و هزر دا تو مار ده کات، یان به جی ده هیلیت، له کو تایدایه نامه و هونه رى نووسینی، یان دارشتنی؛ ژانریکی نه ده بیی به هیژه و هوکاریکی به هیژی پیه ونه دیی که سی و کومه لایه تیه.

به شی سیه م

ته وه رى یه که م؛ مه وله وى و نامه ی شیعرى

نامه به تاییه ت له و روژگاره دا هوکاریکی به هیژی راگه یانندن بووه، نه وسا و نیستاش بریتی بووه له هه وال گه یانندن و هه وال پرسین و نزاکردن و پارانه وه له نی ره وه وه بو وه رگر به زمانیکى په خشانى، یان شیعرى پر له سۆز و ناواز و گو داز له چه شنى نامه شیعریه کانى مه وله وى، که نه وه نده به رز و به هیژن هه رکاتیکی ده یخوونیته وه، گیانی نه و روژگاره ی دیته وه به ردا، نه وه ی نامه که ی بو رویشته وه، گەر زیندوو بیته وه، هه مان هه ستی نه و کاته ی لا دروست ده بیت! چونکه مه وله وى پیاویکی خواپی باوه ر پته و و راست گو بووه له گه ل دو ست و براده رانیدا، نامهکانی ته نها دەربرى سۆزیکى خواپی راستی بووه، هیج مه رامیکى دونیایی له به رامبه ردا نه بووه، هه رچه نده ده سه لاتدار بوونه، وهکو شیخانى نه قشبه ندی بیاره و ته ویله و شیخانى تر، که خاوه ن خانه قا و ته کیهن، خاوه ن رییازن، به گ و پاشاکانى جاف و سه رخیلانی تر، خاوه ن ده سه لات و مو لک بوون، پیا و ماقولانی نه و سه رده مه، دو ستی گیانی به گیانی بوون، نامه ناردن له و روژگاره دا ناسان نه بووه، که می زه لامی چاپوک، سه ختی ریگا و بان، ریگر و جه رده و ده عبا و جانه وه ر، دژواریی که ش و هه وا، له کوی نه مانه دا دژواریی هاتوو چو، که می نه خوینده وار، هه تا کاغه ز و پینوس و لیقه ی نووسین (مه رکه ب)، به لام ویستی به سۆز و خوشه ویستی و راست گوپی و به سه ر کردنه وه، هه موو ئەم له مه پهرانه ی رامالیوه، نامهکانی به شیعرى رومانسی پر له نه ندیشه ی به رز و سۆزی سو فیگه رایى و به شیوه زاری گو قه ره ی هه ورامیی پر له ناوازی مؤسیقیی ناسک و هه لقوقولای نه و

سروشته دلفرینەى هەورامانە و سۆزى تەریقەتى نەقشەبەندى دايرشتوون، يەکیک بووه نه مورید و مەنسوب و سۆفییه پایه بهرزەکانى نهو ریبازە، ئەمانە هەموو هۆکاری تریش بوون بۆ ئەوهى خاوەن نامەکان به چاوى دل و نه ساری گۆنزاری روح و نه جیهانى مەعنهو بیاتەوه بڕواننه دئی پر بهای مەعنهوى و دئسۆزی مەولەوى؛ نامە بنیڕن به هیواى ئەوهى نامەى پر سۆز و رۆح بیدار و هەتوانى برینی دوورى و مەحەبەت بنیڕى بۆیان.

مەولەوى نه پۆیهى به کول و جۆشى دئیدا، نه خەيالى رۆمانسیی بهرزەفردا، که هەوینى راستییەکی بی گەرد و کەم وینەیه، هەروهەا نیڕەر دئیا بووه، هەر که نامەکەى بەدەستی گەیشتی، وهلامیکی بههیز تر و بهسۆز تری بۆ دەنیڕیت، نامە نیڕەران و وهگران نه هەردوو حالەتدا بههیزی دوو ئیلهام نهو نامانەیان داڕشتوو و خویندۆتەوه، که نامەکە بۆ مەولەوییه و وهلام نه مەولەوییهوه دئیت، هەر نهو سەردەمەدا نامە شیعییه (چامه) بهناوبانگەکەى (نالی و سالم) نووسراوه، زیاتر دوونامەى سیاسى، کۆمەلایەتیى نامیڕن، هەرچەندە به شیعر و نه پایهیهکی هونەرى بهرزدا هونراونەتەوه، بهلام به هەموو پایهکانیانەوه، زیاتر نه شیواز و دەربریندا ناگەنه پایهى نهو، چونکه سروشت و بنیادی سۆزى و رۆحى و هزرى هەمیشەى؛ هەروا بووه، خۆى دەئیت: من هەمیشە مەولەویم.

بۆیه نامە شیعییهکانى پایهیهکی چەند بالایان نه ئاسمان و فەزای رەنگین و بی کۆتایى ئەدەبیاتی کوردیدا هەیه، به تایبەت شیعی؛ سەرچاوهى به پیز و بەتینن بۆ رامان و هەلۆستە نەسەر کردن و ئیکۆلینەوه و تووینەوه و شیکار کردنى. چونکه پیگەى ئەدەبى، شیعیی مەولەوى زۆر بهرز و به توانا و چەسپیوه، ئەک ئەم بوارهدا و ئەزمانى کوردیدا و نه گۆڤهەرى (گۆران - هەورامى)دا، بگره نه زمانى عەرەبیدا زۆر بالا دەست بووه، دانراوى (العقيدة المرضيه)ی گەواهى بههیزی ئەم بۆچوونەیه، که بنەمایەکی بههیزی زانستی باوهرەکانه (علم العقائد)ه، ئەوه ماوه بلیم: گرنگى نامە شیعییهکانى سنوورو فەزایەکی زۆر فراوان دەگریتەوه، تەنیکى گەوره نه نامیڕ دەگریت، کاریگەرییهکی پر نه راستى و سۆزى ئەدەبى و مروڤایەتى به جى هیشتوو و دەهیلیت.

دووهم/ زمانى شیعیى نامەکانى؛ به نمونەى ژمارەیهک ئەو نامانە و شیکردنەوهیان

مەولەوى دوو شیۆهزارى زمانى کوردى بهتەواوى زانیوه، یەکیکیان شیۆهزارى کرمانجى ناوهراست بهزاراوه گۆڤهەرییهکەیهوه، که پئی دەئین: شیۆهزارى نقیى جافى، چونکه ئەوبەرى، که ناری رووبارى سیروان، ناوچەى شەمیڕان و بنارى بهمۆ، بهم شیۆهزاره دەناخیون، خۆى خەئکی دئی سەرشاتەى تاووگۆزییه، که هۆز و بنەمائەى ساداتن، مەولەوى نه بنەمائەیهکی سادات و زانا و سۆفى نهو هۆزن. سەرشاتە مەئبەندى نهو سەیدانەیه، گۆرى مەولەوى لهوییه، نه پشتى زماکۆیه و سەر به ناوچەى شەمیڕان و ناحیهى بهمۆیه، دئی گلیجالی مەرکەزى ناحیهیهکەیه، شیۆهزارى دووهم (گۆران، هەورامى)یه، مەولەوى چۆن فیڕى نهو شیۆهزاره بووه، ئایا نه هەورامان ماوهتەوه، گەر به فەقییهتیش بووبى، فیڕبوونى هەرشتیک بەندە بههزى نهو کەسه و بهوشتەوه، هەزى زۆر و ئیرادەى بههیز دروست دەکات، که پائنه ریکی بههیزه، ئەمەیان نه مەولەویدا چەسپاوه، چونکه (مەنسوب) و (مەحسوب) و موریدی شیخانى بیاره بووه، شیۆه زمانى کوردى ئەم ریبازە لای ئەوان شیۆهزارى نقیى هەورامى بووه، هەورامان بی گومان مەئبەندى شیۆهزارى گۆران، زمانى ئایینى و فەرمى بووه، هەتا مەولانا خالیدى نەقشەبەندى شارەزورى، که جاف بووه، نه شارەزور و نه سلیمانى ژیاوه، هونراوهى بهم شیۆهزاره هەیه باکەمیش بیت.

مامۆستا عەبدولاکە لاری ئەم رووهوه دەئیت: (مەولەوی تاووگۆزی دوا شاعیرانی شیوهزاری گۆرانە)*. که مەولەوی لوتکەیه ئەم زمانه شیعییه دا، هەرچهنده کاریگهری شاعیرانی وهکو: بیسارانی، سهیدی ئەحمەد بهگی کۆمسی (خائۆی کۆمسی)، بولبول، مه لای خه یال... هتد) له سه ر بووه.

* ئەم بۆچوونه بریاریکی قورسه و بی سنووره، چونکه کرۆنۆلوجی (زنجیره ی زه مه نی و سه رده مه کانی، یان میژووویه کانی رییازه نه ده بییه کانی وه ها به ناسانی و به بریار سنووردار ناکریت، هه مان بۆچوون به نیسه ت شاعیر «عه لی باپیر ناغا (که مانی)، 1886 – 1974») یه وه هیه، که ده ئیت: دواشاعیری کلاسیکیه نه ئەدهبی کوردیدا، بره وانه (دیوانی که مانی، که مال عه لی باپیر، ... ل 24)، ئیمه ناتوانین سنووریکی تۆکه مه نه نیو رییازه شیعییه کاندایانین، تاوهکو ئیستاش ماکی رییازه کانی نه ناو یه کدا ماون، چونکه شاعیر هه یه هه تا کۆچی دوا یی ده کات یه ک رییاز ده گریت.

به لام نه هه موویان به رزتر بووه به فراوانی خه یال و به رزه فری شیوازی، به ناسکی و پر سۆزی نه و شیوازه، به راستی و دروستی ده برپینی نه و شیوازه. (18)

شیوهزارییه شیعه رکانی به جوریک له جه زبه و سۆزی سۆفیگهری هه ست پی ده که م، هه ر نه و سۆز و عه شقه وای پیکرد له م شیوهزاره پاراو و په رواز بی، شیعه رکانی نه و په ری نه ندیشه ی رۆمانسیرم بی، بۆیه گه ر هه وا خواهیکی خویند نه وه یه کی شیعیی هه واری بیته گوی، مه لی گۆ کۆپله و ته وای شیعه رکانی مەولەوی ده خوینیت! نه وه ی به وردی بره وانیته زمانی شیعیی مەولەوی، ده گاته نه و ده ره نجامه ی که به پاراوی و بی قۆرت و گری شیوهزاری (گۆران / هه ورامی) زانیوه، هه روه ها تاکه کانی شیوهزاری (کرمانجی ناوه راست- گۆقه رهی) تیبه لکیشی نه و شیوهزاره که ی تری کردووه، زمانی شیعیی مەولەوی به نه مری ده مینیتته وه، چونکه وه کو وتم له ئاستیکی زۆر به رزدا هۆنیویه ته وه، قوولایی و ناسکی و سۆزی تیپرامانی رۆحی سۆفیگه رایی تیبا هه ست پی ده کریت، چونکه شاعیریکی رۆمانسی، هه م سۆفی بووه، هه روه ها زانییه کی ئایینی زۆر به توانا بووه، زیاد نه رۆشتبووم، گه ر بلیه له شیخه کانی،

له م به واره دا به توانا تر بووه، چونکه نه وان زیاتر خه ریکی به واری ته ریه ت بوونه، ته ریه ته ی سۆفیگه ری نه قشه به ندی. هه روه ها هۆکاریکی تر بۆ هه لبراردنی نه و شیوهزاره نه وه بووه، له و سه رده مه دا و له و سه ده یه دا به تاییه تی؛ شاعیرانی ده قه ری گه رمیان و شه رزور و هه ورامان و له ئاستی میرنشینه کانیشا، وه کو میرنشینی نه رده لان به م شیوهزاره هۆنراوه یان هۆنیوه ته وه.

به پیی بۆچوونی خۆم؛ شیوهزاریکی زۆر کۆنی کوردیه، زمانی ئولی کۆنی یارسانانه، که له م ده قه ره دا سه ری هه ئداوه، هه ورامانیش مه لبه ندیکی ئایینی کۆنه و تاوه کو ئیستاش به رده وامه و خۆی له رییازی نه قشه به ندی دا ده بینیتته وه، هه روه ها شیخه شاعیره کانی ئەم رییازه به م شیوهزاره شیعیی عیرفانیان هۆنیوه ته وه، دوور نییه یه کیک له و هۆکاره به هیزانه نه وه بوویت، که پیری ته ریه ته ی نه قشی؛ مه ولانا خالیدی شه رزوری به م شیوهزاره شیعیی هۆنیوه ته وه و کاریگه ری هه تا له سه ر مەولەوی بوویت، لیبه دا به پییستی ده زانه م نوونه ی شیعیکی مه ولانا خالید (19) به م شیوهزاره به خه مه روو، به پییستی نازانه م لیکیان بده مه وه، چونکه ناشان به هزر و سۆز و بیستن، ته نها راقه ی وشه نه بی، ده ئیت: قیبه لم فیراقت، قیبه لم فیراقت

نارامم سەندن سەودای فیراقت ن 277

سەودا: ئەوین، دلداری، عەشق

دل قەقنەس ناسان جە ئیشتیاقت

تاقەت تاق بیبەن پەی ئەبرۆی تاق ن 278

قەقنەس: بالندەیهکی ئەفسانەبە خۆی دەسووتینی و دەبیته خۆلەمیش و زینو دەبیتهوه.

تاق: تاق: بە تاکی ماوتەوه و گۆشە گیر بووه.

ئەبرۆی تاق: ئەبرۆی وهك تاقی چەماوهی میجراو.

دووور چەقامەتت قیامەت خیزان

هیجرت شەراری جەهەنم بیزان ن 278

قامەت: بالا

خیزان: هەلسانەوه

شەراره: گروتین

بیزان: ئەبەر چاو کەوتوو.

قەدر عافیەت وەسلت نەزانام

شوکرانەهی شەکەر رازت نەوانام ن 278

شەکەرزار: گەفتوگۆی شیرین

نەوانام: نە خویندەوه، تەماشام نەکرد.

سا غەم کۆی شادیم باد وەباد شانۆ

تەمام ننتقام وەسلت جیم سانۆ

سا: دەی، کۆ: کۆکراوه، شاخ، باد: با.

شانۆ: بنییره، ننتقام: تۆتە.

سانۆ: بسینە، جیم: نیم.

وەسل: بەیەگگە یشتنی دلداری و دلبەر.

واتاکە: ئەی خەمی تیکدەری شادی، چی شادیم لا کۆبوووتەوه ئە نە نجامی بەیەگگە یشتنم ئەگەل ئەو کەسە می بەستمە؛

بییدە دەم باوه، با تەفر و تونا و تونی کا، تۆتە تەواوی ئەو بەیەگگە یشتنم ئی بسینە !

فەزای تەنگ و تەسکی تووژینەوه و شیکردنەوه، ناتوانیەت بۆ تەواوی نامەکان، هەتا نامە و تیزی ئەکادیمیش

ئیکدانەوه و شیکردنەوهی تەواویان بۆ بکات، یان بەچاو و هزریکی رەخنەبەوه بیانگریته نامیز، بەلام وەکو نمونە و بە

پیی گرنگیی نامەکە و پایەیی ئەو کەسە بۆی ناردوو، هەر ئەبەر چاو گرتنی ئەو نامانە کە بۆ کەسیک ناردوو،

ئەمانە دەبنە بنەمای ژیربیزی (مەنتیقی) بۆ نمونەکان، هەرۆهها زۆریە نامەکان، خالی هاوبەشیان تێدا یە، وەکو

بەسەر کردنەوه، دەریپینی سۆز و خۆشەویستی، گلەیی، تاسە و پەرۆش، جۆش و خرۆش، بینینی نامەیی کتر و گەلی

تریش، وها دهکات، چەند نموونەیهکی تەواو هزر و مەبەست بخەینە روو: بە پێی دیوانەکە، یەکەم نامە شیعری بۆ برادەری فەقیهەتی؛ شیخ عەزیزی جانەوهرییه، کە بریتییە ئە بیست دێر شیعەر، من چەند دانەیهکی هەڵدەبژێرم. یەک مەبەستن، یەکەیهکی یەگرتوون، چونکە یەکیک ئە سیماکانی شیعری رۆمانسی، کە دەچیتە بواری نوێگەرییهوه؛ پاراستنی یەکییتی بابەتە، زنجیره کردنی بیرۆکه کانه، هۆنراوهکە:

نازیز! دیارەن، وادەئۆامەن

ئەئۆهدای ئاخر ئەوه نامامەن ل 5

ئۆامەن: رۆشنتنمە، ئەئۆهدا: ئۆداع، مائناوایی یەگجارهکی، ئەوه نامامەن: ئەگەرانه دواووهمه.

نازیز: واتا نزیکەکە؛ برادەری خۆشەویست، مەبەستی دووریشی (شیخ عەزیز)ه، دەئیت: نازیزم، وادیاره کاتی کۆچ کردنی یەگجاریمه، واتە کاتی هاتنی مەرگمه، دوا خواحافیزی و ئەگەرانهوهی یەگجارهکیمه، کە مردنه، مەولەوی ئە هۆنراوهکەیدا زۆر پێشبینی مەرگی کردوو.

هەوت نامە بۆ شیخی بهاء الدین (شیخ محمدی کوری شیخ عوسمانی سیراجوددین) ناردوو، کە زۆرتین نامەیه؛

یەکیک ئەو نامانە دەخەینە روو: ئەم چامه، بریتییە ئە (7) هەوت دێر، بەیت، وەلامی نامەیهکی (شیخی بهاء الدین)ه.

نامە عەنەبەر بۆت باد صوبح ئاورد

عەترش زامەکە کۆنەم تازە کەرد⁽²⁰⁾ ل 437

واتە: بای بەرەبەیان نامە عەنەبەری بۆنتی هینا، ئەو بۆنە برینی کۆنمی نوێ کردوو، ئەلای مەولەوی و شاعیرانی تریش با بەتەریکی (نامەبەریکی) شارهزا و دئسۆز دانراوه، سامیش ئە وەلامی نالیدا دەئیت:⁽²¹⁾

جانەم فیدایی سروهکەت ئەی بادەکە سەحەر

وهی پهیکی شارهزا ئەهەموو راهی پڕ خەتەر ل 66

سەحەر: پێش بەیان، پهیک: تەتەر، راه: ریگه

ئەم دێره هۆنراوه ئە شوینیکی تردا ئاماژە ی پیکراوه.

موتالەعمەم کەرد وەدەم دەردوو

جەفاکە ی وەرین جەیاد بەردوو ل 437

جەفا (جفاء): پشت ئیبه ئکردن، ستم ئیکردن، وەرین: پێشو، واتاکە ی روونە، پێش روودان و بینینی رووداو، هەست و درک بەروودانی دەکریت.

مەفهوم بی تەحریر وەش تەقریرەکەش

مەعلوم بی جەلای خەستە ی تیرەکەش ل 437

تەحریر: نووسین، تەقریر: روون کردنەوه، ئیبه نامە مەبەستە.

واتە: منی ئە خۆش بەتیری ئەو پیکراو، ئە چەمک و مەبەستی نامەکە گەیشتم.

فیدای خامەت بام وەیادم کەردەن

یادم نەمشێ تاوهرۆی مەردەن ل 438

بەلام جەدووریت شای صاحبب شەرتان

دوود دڵ وەچەرخ هەفتەمین یاوان ن 438

خامە: پینۆس، یادم نەمشێ: ئەیادم ناچیت، دوود: دوکەن، چەرخ: ناسمان

واتە: گیان بەخشی پینۆسە کەت بێ، چونکە یادمی کردوو، هەتا رۆژی مردن ئە بیرم ناچیت، بەلام ئەی پاشای خاوەن

شەرتان، دوودکە ئی دڵ گەیشتۆتە چەرخێ ناسمانی حەوتەمین ئە بەرزیدا !

دووریت چوون ئەلماس نیشتن نە جەرگم

ها وەختەن بەیو وادەکە ی مەرگم ن 438

بەیو: بیئت، پینۆست بە لیکدانە وە ناکات.

داخ بالاکەت بەروون وەگڵکو

وہام بالای ویم خاکم وەسەر بو ن 438

بەروون: بیبەم، گڵکو: گۆر، وەہام: بەئەندازە، بەقەد بالام.

واتە: ئەترسم خەم و پەژارە و تاسە ی بالات ببەمە گۆرەو، وەبەرزێ و ئەندازە ی بالام خاک بەسەر مەو بە.

نموونە ی نامە یەکی بو شێخ عەزیزی جانە وەری.

مەولەوی ئەم نامە شیعرییە ی ئەو لەامی نامە یەکی شیعریی شێخ عەزیزی جانە وەری برادەری فەقییەتی دا نووسیو، کە ئە

کوێستانا بوو، داوای گەرانە وە ی ئی دەکات بو گەرمە سیر. تەواوی نامە کە (8) هەشت دیر (بەیت) شیعەر، دەئیت:

نامە کەت یاوا کۆسم کەفتە وە

دئە ی ناھیرین دا وەنەفتە وە ن 436

یاوا: گەیشت، کۆس: کۆسپ، تەگەرە، ناھیرین: ناگرین.

واتە: نامە کەت گەیشت، کۆسپ و ئەھامە تیکی تری بەدوای خۆیدا هیئا، وەکو نەوت وا بوو رشانتە سەر دئە ی پر ئە ناگرم.

تا زیاتر بلێسە ی بەرز بیئە وە.

تاکە ی تۆ بە و زام، من وە ی دەردە وە

تۆ بە و کاو وە، من بە ی هەردە وە ن 436

کاو: کوێستان، ناوچە ی شاخوای.

ھەرد: مەبەستی ھەردە و ھەئەتی گەرمیانە، واتاکە ی روونە.

تە شریف باوەرە جەرگە مان جەم بو

بەل وە ی جەم خەمی جەلامان کەم بو ن 436

بیسارانیبەن نەتوی فەردی من:

(خەم چەنی خەمان زوو مەبوساکن) ن 436

جەرگە: مەبەستی ئی کۆبوونە وە ی یەگرتنی دۆست و یارانە، چەق و ناوہندی شتیش دەگە یە نیت، جەم: کۆبوونە وە، بەل:

بەشکو، فەرد: بەیت و شیعەر، چەنی: ئەگەل، ساکن: بی جووئە، نارام.

واته: ته شريف بيتهوه باكوپمان كووبى و ناتهواوى تييدا نهبى، به لكو خه ميك بدهين به بادا، له ناو ديپره شيعره كه مدا، نيو ديپرى مه لا مسته فای بييسارنى ديته گوى، كه ده نييت: خه م له گه ل خه ماندا بى، گهر خه مباريک بچيت بولاي خه مباريكي تر، نه و خه مه زوو نارام و هيپور ده بيتهوه، گهر هه مان خه ميان بييت، نهوا خه مه كانيان كه م ده بيتهوه، وهكو هه ريهك له وانه بلييت خو من ته نيا خه مبار نيم.

هه ناسه ي سه ردم نه دل خيزاوه

خيل خانه ي كه يفم هه وار بييزاوه⁽²²⁾ ل 436

بيزا: گواستيبه وه، باري كرد

واته: هه ناسه ي ساردم، كه نيشانه ي خه م و كه سه ر و ناوميديبه له دل به رز بووه وه، ليپره دا جيگوركييهك له م وينه شيعرييه دا روودي داوه، هه ناسه له سي وسنگه وه درده چي. خانه ي شادي به خيلي كوچه ري چواندووه، كه هه وار له زستان و هاويندا ده گويژنه وه له بهر مه ر و مالات.

وهيشوو مه ي مه نيته ت ته م نه نگيزاوه

وه لگه كه ي شادي سه رته ل ريزاوه ل 436

وهيشوو مه: باي شووم و سه خت، باي زيان به خش و ناخوش و دردو نازار، ته مي خه مي هه نسان و گه لاي سه ر لق و چل و پوپه ي شادي مه ته وران.

مه وله وي شادي به دره خت چواندووه. كه چون له بهرهار و هاويندا گه شه دهكات، گه لا و گول و بهر ده پوشي و ده گريت، پايز و زستان تووشى درد ده بييت و روت ده بيتهوه، له خوشي و شكوفه و رازاندنه وه، ده كه وييت و ده وه ستيت.

جوي چه مه ي شه وقم هه م يه خ كرده وه

مه زره عه ي هه ستيم شه تته به رده وه ل 437

جو: جوگه ي، چاوگه ي دره وشانه وه ي شاديم بوو به سه هول و به ستى، مه زراي جواني هه ستيم، زوخم و وشكه سه رما وشكي كرده وه و فه وتاني.

مه وله وي رومانسيه تي له سه رچاوه ي رومانسيه تي لاي كورد هه لگوزيوه، كه پره له ناوردانه وه به لاي نه هامه ت و سيا سا ل و مافه ته و باي شووم و درد و خه فه ت و كه سه ر و ناوميدى و تيكشكان.

نه شنه ي وه خت سه خت ناماي پاييزه ن

ياشئوى دوور يي بالاي نازيزه ن ل 437

نه شنه: دروست بوون، دركه وتن و پهيدا بوون، شنو: سه روه، كه زي فينك.

واته: نيا نه م دوخه ي مني تيپام، هاتن و دركه وتن نيشانه ي سه ختي و ناخوشي هاتنى وه رزي پاييزه، ياسروه ي بالاي دوور له من، شيخ عه ريزه؟

نامه ي شيعري له گه ل هه زره تي شيخ عوسمانى سيرا جودديندا

ده بوايه يه كه م ناو، ناوى نه م زاته بوايه، چونكه شيخ و مورشيدى ته ريقه تي بووه، مه وله وي مه نسوب و موريدى

بووه، نييمه ليپره دا ژماره ي نامه مان كرده پيوهر، چونكه توويزينه وه كه بواريكي نه ده بى، شيعري گرتوته وه، نهك ناييني، عيرفانى، هه رچه نده نه م سيمايه ي تيپايه.

نەم نامە شیعرییە بریتییە لە (7) جەوت دێر (بەیت)، بەلام شیخ عوسمانی سیراجوودین یەک نامە بە زمانی فارسی بۆ مەولەوی ناردوو، کە نامە ژمارە دووھەمیەتی و لە کتیی (یادی مەردان) دا* بلاوکراوەتەو.

بۆنە نامە نامە، نەوھە، جەزەتی شیخ عوسمانی سیراجوودین داوای تەزبیحیکی لێ دەکات، نەویش لەگەڵ دیارییەکی دا نەم نامە شیعرییە بۆ دەنیریت، دەلیت:

جیلوی جەلای جام دڵی پڕ جەگەرد⁽²³⁾

فەرما پە تەزبیح ها رهوانەم کرد 154 ل

جیلو: دەرکەوتنیکی لە ناکاو، وەکو تیشک، جەلا، جلاء: روونایکی و ناشکرا بوون جام: ناوینە، هاوینە.

واتە: نەو نەو روونایکی، کە خێرا دەرکەوت و ناوینە تەنخ و توژاوی دڵم بە گوناح، بی گەرد و خاوین دەکاتەو، تەزبیح، فەرموو، نەوا رهوانەم کرد.

پەری تو خاسەن هەر شام تا سەحەر

هەر ژمارە وەصل بالای دلبەر کرد 154 ل

پەری: بۆ

واتە: نەم تەزبیح بۆ تو چاکە هەر داوای مەغریب تا پیش بەرەبەیان ژمارە بەیەکگەشتن بە بالای دلبەری پی بکە، نەو شایانی باسە، نەولیاو شیخان و پیاو چاکان شەوگەر کەم دەنوون و بەر لە بەیان داوای لێ خۆشبوون لە پەروردگار دەکەن.

نامازە بە نایەتی ﴿ کَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ {17} وَإِنَّا لَأَسْحَارٌ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ {18} ﴾: ﴿تەفسیری ناسان، بورهان محمد امین، سورەتی (الذاریات)﴾. هەرەها زاراوی دلبەر لە نەدەبیاتدا نامازە بە بۆ نافرەت، کە جەمسەریکی تری خۆشەویستی، بەلام مەولەوی، لێرەدا خواستوویەتی بۆ نەو خۆشەویستە عیرفانییە؛ کە دەبیات خاویت، یان شیخی تەریقەت بیات، مەبەستی خۆشەویستیەکی حەقیقیە.

نەک چوون من وضوو وە هوونوا نەستە

خەم سیواک، نمای مەینەتان بەستە 154 ل

* یادی مەردان، ب 2، مەلا عبدالکریمی مودرس، چاپخانە کۆری زانیاری عێراق، بەغدا، 1983، ل 45، 46، 47.

نیشتە گۆشە تار نماز خانە دەرد

روونە پای میجر او هەناسان سەرد 154 ل

هوونوا: خویناو، نەستە: گرتوو، سەندوو، نماز: نوێژ، تار: تاریک، نمازخانە: مزگەوت.

واتە: لێرەدا مەولەوی بەراوردیک لە میانی خۆی و شیخی سیراجوودین دا دەکات،

دەلیت: نەوێک وەکو من، کە دەست نوێژم بە خوین گرتوو، بە سیواکی خەماوی پی پیش نوێژی پڕ لە مەینەت نوێژ دابەستنم، من لە گۆشەییکی تاریکی مزگەوتی دەردا دانیشتوو، رووم لە میجرای هەناسە ساردییە، لێرەدا جۆرە مونسەبەیک

ههیه، نهویش نهوهیه. یارسانان و نههلی حهق (کاکهیهکان و...) به شوینی په رستنیان (په رستگه) یان دهلین: (جهم خانه): خانووی کۆبوونهوه، وینهیهکی قهشهنگی رۆمانسی نه خشانوووه، مهولهوی لهم جوهره ویناکردنانهی زۆره.

وهی وضوو نما و وهی سیواکهوه

جهی گۆشهی میجر او مزگیی پاکهوه ل 155

دانهی مهرجانیی ههرس مه هجووری

هونیای تای کرژرشته کهی دووری ل 155

پهی ژمارهی ذکر کزهی نیش و نیش

کافییهن دیدهم ته زبجیم پهی چیش؟ ل 155

مزگی: مزگهوت، مهرجان: رهنگی سووری بنی دهریایه، وهکو په نهجهکانی دهست وایه، هونیا: هونراوی، پیهوهرای، تا: تال، دهزوو، ههودا. رشته: دهزوو، تال لهگهله دنکه ته زبج یه کدهگرن، پیهی دهلین رشته، بو موروش به کاردیته. ته زبجیش له (تسبیح) هوه هاتوووه، کهواتای (سبحان الله) ژماردنه.

واته: من بهم شیوهی دهستنویره و بهم جوهره سیواکهوه، لهم گۆشهی میجر او مزگهوتی پاکهوه، دهنکه دهنکه فرمیسی خوینینم وهکو رهنگی مهرجان وایه، که له نه نجامی دووری تۆدایه، به تال و دهزووی کرژی دووری تۆ هونراوه تهوه، به سمه بو ژماردنی کزهی نازار و دهردی دووری. نهی چاوه کهم من ته زبجیم بو چیه، هه ربو تۆ باشه.

نهوهی جیگهی سه رسورمان و بایه خ و گرنگیه، نمونهی نامهی شیعی شیخ سیراجوودین لهم دیوانه دا (دیوانی مهولهوی، دانانی مهلا عبدالکریمی مدرس،...) بو مهولهوی بهدی ناکریت، یان به سه رما تیه ریوه؛ گه رماوه بو کتیپی (یادی مهردان - بهرگی دووم، دانانی مهلا عبدالکریمی مدرس،...) به مه بهستی پشکنینی نامهکانی حه زره تی شیخ عوسمانی سیراجوودین؛ بۆم ده رکهوت:

دنیا م پیاویکی وهکو نه م زاته، که شیخی ته ریه تیکی فراوانه له کوردستان و عیراق و جیهانی نیسلامیدا له ماوهی په نجا سال زیاتر؛ له م رابه رایه تیه؛ سه ده ها نامه ی نووسیوه به مه بهستی جورا و جور، که چی ته نها (7) حهوت نامه ی دیاره، به زمانی فارسی تیکه ئی که م به زمانی عه ربه ی، نووسیونی، په خشانه؛ تیه ئیکیش به شیعر. یه ک نامه ی تاییه تی بو مهولهوی نووسیوه، به لام نامه ی حه وته مینی هاوبه شه و ناوی که سی تیا نه بر دووه، له وانیه بو نه ویشی ناردبی، جیگهی قایل بوون نییه نه م زاته هونراوه ی به شیوه زاری (گۆران - هه ورامی) نه بووبیت، له کاتی کدا له ته ویله دانیشتوووه، زۆر ده م به م شیوه زاره دوواوه، که چی مه ولانا خالید و مه ولهوی دانیشتوووی هه ورامان نه بوونه. هونراوه یان به م شیوه زاره بووه، هه رچه نده مه ولانا خالید هونراوه ی به م چه شنده شیوه زاره که مه.

نامه بۆ شیخ عومهری بیاره (شیخ ضیاء الدین)

مهولهوی نه م چامه یه ی بۆ شیخ (ضیاء الدین) نووسیوه؛ له وه لامی نامه یه کی نه ودا، که مژده ی هاتنه وهی دوستیکی تیا بووه، ده لیت:

ضیای دل نامه ت وه لای دل ریشان

یاواو رهنگین که رد به زم ده رویشان ل 334

ضیاء: رووناکی، ریش: بریندار، یاوا: گەیشت، بەزم: ئاھەنگ و خوشی، دەرویشان: پیاوانی سادە و ھەژار و قە لەندەر.
واتە: رووناکی دل، نامەکت گەیشت و ئاھەنگی ھەژاران و خەنگی سادە رازاندەو، کە خۆی یەکیکە ئەو مورید و دەرویشانە.

شەفتم پەریت راس گیل چەپ گەرد

بەوھصل ئەیلا شادمانت کرد 334 ن

بیستم زەمانە چەپ گەرد، کە بە پیچەوانە نەرەزووی خەنگ، گەرد و خول دەکتا، بەمەیل و نەرەزووی تۆ راست گەردا، بۆ بە یەکیگەیشتن بە ئەیلا، کە سۆمبولی دێبەرانە، شادی پیت بە خشی.

دل وەنزیکە ھەر یەند مەسروری

جەسزای مەینەت رای دووری دووری 334 ن

یەند: ئەوھندە، جە: ئە

واتە: دلم بە ئەیەک نزیکبوونەوھتان ئەوھندە شاد بوو، ئە نازاردانی دووری ریگە ی بە یەکیگەیشتمان دوور کەوتووھتەو، مەولەوی رزگاری بوو ئە سزای مەینەت، وەکو ئە پیندا روونم کردەو، زاراوی: دێبەر، دۆست، ئەیلا، ... ھتد بۆ خوشەویستی عیرفانی و مەجازی خواستوو.

پەری تۆ راحەت، پەری من زامەت

وھردەبیم ھەردوو تاروی قیامەت 334 ن

واتە: ئاواتە خوارم تا روژی ھەستانەو، جەستە ی تۆ ئە ئارامی و بی خەمی دا بی و منیش ھەر بە شەم زەحمەت و دژواری بی...

تۆ نەتوی باخچە ی وھصل دێبەردا

من ئە پیچ گیل خەتەردا 334 ن

واتە: تۆ ئە ناو باخچە و میرغوزاری بە یەکیگەیشتنی دۆستدا رابویری و منیش ئە پیچا و پیچی گیلزای پر مەترسی دەریادا ژیان بگۆزەریئم.

بۆ ئە حمەد بەگی کۆماسی (خائۆی کۆماسی):

جیگە ی سەرنجە دریزترین نامە شیعرییەکانی بۆ ئەم زاتە نووسیو، کەوا ئە بیست دیر کەمتر نییە، ئە کاتیکیدا

مورشید و شیخی نەبوو، بە لام کاریگەری ئە سەری بوو تاوھکو نیستا نازانریت ئەو کاریگەرییە ھۆکارەکی چیبە ؟!

مەولەوی ئەم قەسیدەییە ئە وەلامی قەسیدەییەکی ئەودا ناردوو، کەباسی شای و زەماوھندیکی گەرمی تیدا

نووسیو، بۆ داخ و کەسەری پێشانداو، بۆ ئەوێ مەولەوی ئەو شایەدا نەبوو، دیارە ئەم نامە شیعرییە ئە سەردەمی

لاویتییدا بۆ نووسیو، ھەر وھا زاراوی قەسیدە (قەسیدە) ئاوەتواتای نامە شیعرییە. قەسیدەکە بریتییە ئە (20) بیست

دیر، بە لام ئە بەر کەمی دەرھەت بەشیکی دەخەمەرۆو، ھەرچەندە باش وا بوو ھەمووی بووایە، بۆ ئەوێ ھزر و مەبەستی

قەسیدەکە بەتەواوی دەرکەویت، دەئیت:

نامە ی نەفتینت یەک رو باد ئاوەرد

کلیه‌ی بلیسه‌ی کوورهم زیاد کهرد 411 ل

ده‌لایه‌ت جو شو چون روی نازادی

گه‌رمه‌ی گه‌رم نه‌زم به‌زم پر شادی 411 ل

ده‌لایه‌ت: نامازه، جو شو: دیته‌کول، روی نازادی: روژی گه‌ردن نازادی: جه‌ژنی ره‌مه‌زانه، یان قوربانه، نه‌زم: هونراوه، مه‌به‌ستی شیعی گورانیی هه‌ئیه‌رکییه، به‌زم: ئاهه‌نگ، زهماوه‌ند، شایی.

واته: ناماژه‌ی خوشه‌ویستی و دئسوژی له‌ نامه‌که‌تدا ده‌جو شێ، وه‌کو پیرۆزبایی کردن و گه‌ردن نازادیی روژی جه‌ژن له‌ گه‌رما و گه‌رمی گورانی وتندا له‌ زهماوه‌ندی پر له‌ خوشیدا، گه‌رما و گه‌رمی؛ جه‌خته له‌ سه‌ر گه‌رمی و په‌رۆشیی زهماوه‌نده‌که، ده‌رپرینیکی ناسکه.

سه‌دای (لاو هه‌ی لاو)، زه‌ری زه‌ر زنجیر

سلسله و بانی سه‌ر، به‌ندزری و لاگیر 411 ل

سه‌دا: ده‌نگ دانه‌وه، ئیره‌دا مه‌به‌ست، ده‌نگ دانه‌وه‌ی گورانییه، لاو هه‌ی لاو: گورانییه‌کی کونی هه‌ئیه‌رکییه. زه‌ر زنجیر: زنجیری ئانتون، سلسله: خشلیکه ژنان نه‌یدن له‌ به‌ر شه‌ده، بانی سه‌ر: پینج ئیره‌یی، یان پینج قرانی، که ژنان نه‌یاندروه ناوه‌راستی کلاودا، به‌ندی زری: رشته‌یه‌کی زیوه، شه‌ده‌ی پی سفت ده‌گری، لاگیره: رشته‌یه‌کی زیوه، تاکه تارانێ پیا کراوه، ژنان نه‌یاندا له‌ملاو نه‌ولای کلاو زیپر، یان سه‌رو پیچ.

واته: ئه‌مانه هه‌موو له‌گه‌ل گورانی و هه‌ئیه‌رکییه‌دا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه. جیگه‌ی ناماژه‌یه مه‌وله‌وی له‌و زهماوه‌نده نه‌بووه و زیه‌رنگه‌ریش نه‌بووه، چون ئه‌م هه‌موو جوهره خشله‌ی زانیوه، یان ناسیوه، من ته‌نها بو زیه‌رکییه‌که‌ی، وینا کردنه‌که‌ی؛ قه‌ریجه‌ی شیعی که‌م هاوتای ده‌گیرمه‌وه.

زیله‌ی گواره و زرنکه‌ی زنگله‌ی زه‌ر

له‌زه‌ی نه‌و نه‌مام، له‌ره‌ی ئیموی ته‌ر 412 ل

زیله: زه‌ر، زه‌نگله: نه‌و زری و ئیرانه‌ی به‌رده‌بیته‌وه به‌گۆی زیپرینی سه‌رسوخمه‌وه.

ئیموی ته‌ر: مه‌به‌ستی مه‌مکی کچه، له‌ کاتی هه‌ئیه‌رکی کردندا ئه‌مانه هه‌موویان؛ په‌سنی نه‌و زهماوه‌ندن.

شه‌قه و ته‌قه‌ی گه‌رم، چه‌ پله و چیله‌ی نه‌رم

چریکه‌ی وه‌ناز، تریکه‌ی وه‌شه‌رم 412 ل

چیله: پیکه‌نین، چریکه: ئاوازی به‌رزی مه‌قام وتن، تریکه: پیکه‌نینی پروناسک وبی ده‌نگ، مه‌به‌ستی له‌ کچانه، که گورانییه‌کانی سه‌ره‌نج و رووخساریان راده‌کیشن.

سه‌مای ده‌سما لان، ره‌مای نه‌وه‌الان

نه‌مای مه‌لالان، نه‌مای وه‌ش حالان 412 ل

سه‌ما: له‌ره، له‌رینه‌وه، ده‌سما لان: ده‌سته‌سری ده‌ستی سه‌رچۆپی کیش، هه‌ئیه‌رکی دوو سه‌ری هه‌یه سه‌رچۆپی، گاوانی؛ جووتله له‌لای سه‌رچۆپییه. ره‌ما: راکردن، نه‌وه‌ال: تازه پیگه‌یشتوو، هه‌ئچوو، مه‌به‌ست منالانی ناو هه‌ئیه‌رکییه‌یه. که‌راده‌که‌ن و دین و ده‌چن.

نه‌مای مه‌لالان: مه‌به‌ست ئیی؛ هه‌ئیه‌رکی جو ش و خروش و شادی به‌ریا ده‌کات، بیزاری و سستی ناهیلیت.

نما: خو دەر خستن و نواندن به جوانترین شیوهی خوش حالی.

لاره قه تاره ی لاو و شه ده لاران

نیشاره ی که م که م په نجه وشاران ل 414

لاره: لاکردنه وه به سهر، قه تاره: زنجیره، لاو: گه نجی کوپ

شه ده لار: نهو نافره ته ی گریی سه روینه که ی خوار ده به ستیت.

دیمه نی زنجیره ی هه ئه پهرکی کاران، له کوپان و کچان (ره شبه ئەک)، کاتی سه رو قه دیان ده چه میننه وه، لاکردنه وه ی به ناماژه وه، په نجه وشاردنیکی نهرم، که دیسان ناماژه یه کی تره، نه وه نده ی تر نهو گو قه نده جوان ده که ن و ده رازیننه وه.

یاران، یاهوران، های دهرده داران

به ییدی بکه ردی من سه نگه باران ل 415

یاهور: هاریکار و پاریزهر، دهرده داران: وه کو من گیرۆده ی دهرده. به ییدی: وهرن، بکه ردی: بکه ن.

جه نه حسیی تائه و جه به د ئیقبا ئیم

ههر کو فرسه تن من یاگه خائیم ل 415

نه حس: نه هاهمه ت، به دبه ختی، تائه: تالیع، تالیع (طالع): ناوچاو، به ختی، ئیقبا ل، نگین (به ختی باش) روتی کردن، چاره نووس، چاک، یان خراپ. کو: جیگه ی دانیشتنی براده ران و یاران. فرسه ت: هه ل، یاگه: جیگه.

واته: له سه ختی و دژواری تالیع و به دبه ختیم و له خراپی نه وه ی رووبه پرووی ده به مه وه، له هه ل ره خسان و هه لکه وتنی کو بوونه وه ی برادر و دوستاندا، من شوینم به تائه، له ره شی به ختم؛ ریگه م بو هه ئناکه ویت!

خائو گیان نامان په ی نه ونه مامان

گیان دان وه مۆبه ت، په ی مه عدم نامان ل 416

خائو کوماسی له نامه که ییدا، باسی به خو قوربانکردنی نه و جوانان و تازه هه ئچوووان بو دلبه رانیان ده کات، مه وه وه ی وه لامی ده داته وه، که نه و کاره ره وانیه به بو نه وان، ته نه ا ره وای مه عدمی، که (نازناوی پیشوو) یه. چونکه نه وان وه کو نه و له نه زمووندا قال نه بوونه.

نامه ی شیهری (چامه) بو حه مه پاشای جاف

ته نه ا یه ک نامه یه له دیوانه که ییدا له گه ل نامه بی نوخته که ییدا، که له م نامه شیهریه دا ناماژه ی بو کردووه: (دکتور حه سه ن به گی که ریم به گی جاف)، که له نه وه کانی حه مه پاشای جافه؛ نه و نامه یه ی که بی خاله، بی نوخته یه، په خشانه و به زمانی فارسییه، له وتاریکدا، که له ژیر ناوونیشانی: (حه مه پاشای جاف و مه وه وه ی تاووگۆزی و نامه یه کی بی نوخته)، * به مه نه ئقه یه کی ونی نامه کانی نه ئقه ریزی به وانی تر کردووه و رووناکی زیاتری خستوته سهر. به پیویستم نه زانی بلاوی که مه وه، چونکه به زمانی فارسییه و زمانی تووژینه وه که کوردیه و که م که سیش ده توانیت بیخوینیتته وه و لپی تیبگات). من وای بو ده چم زیاتر له نامه یه کی بو ناردووه، چونکه پیوه ندیبان زور گهرم بووه، بو نامه کانی تر دیارنن؟ نازانم، بو مه حموود پاشای کوری حه مه پاشا زیاد له نامه یه ک له دیوانه دا هه یه. به ههر حال ده بییت نه م نامه یه ی توامر بکه یین، کو ی (7) حه وت به یته. که تییدا زویری ده خاته روو له گه ل خو شه ویستییه کی قووندا، دیاره ماوه یه ک نامه له لای حه مه پاشاوه پچراوه، ده بییت:

مه یلیت ناره زووی نه غیار که رده بی

- (2) چیش خامه که ت نام مه عدووم بهرده بی
بی منه ت جه مهیل نامای نامه تم
- (3) مه منون جه وه فای ره شحه ی خامه تم
پارسابیت چونی؟ ویت غه ئەت که ردن
- (4) مه رنمه زانی دووریت چ دهردهن

* بروانه گۆفاری رامان، ژ: 162، ل 131-128، 2010/11/5، نهم سه رچاوه ش به شیکه له (دیوانی ده ستنوو سی مه وه وی تاوو گۆزی)،
دانراوی (سید تاهیری هاشمی ده وئه تناوایی یه، که وینه به کی لای (د. حسن جاف) ه.

گه رمیی بلیسه ی دهر وون ده ماخ

- (5) دیوه نوول ناخ دله ی پر جه داخ
نه و بردنم نه چه م دیده ی پر جه دهرده
- (6) نید مالا رووی هه رف خه یال بی گه رد
نه فه تری نه سرین مه ندهن نه چه م دا
- (7) نه نوخته نه هه رف نینشای ماته مدا
عه رضه شاهیده ن خاس بدیه پینشدا
- هه رف نوخته دار نه مه ندهن تیشدا⁽²⁴⁾ (8) ل 396، 397

(2) چیش: که چی. واته: هه واو مه یلت نارده زوی بیگانه ی کردوو، که چی پینوو سه که ت ناوی منی بردوو، نهم ناجورییه
چییه؟

(3) ره شحه: پرش، پرژ، سوپاسی پرژه و دانه ناوی (رشحه ی) مره که بی پینوو سه که تم، که بوی وه فای لی دیت، نه ک
منه تباری مه یلی هاتنی نامت، که مه به ستیکی دونیایی تیدایه.

(4) لیمت پرسیبوو چۆنم؟ تو خوت به هه ئەدا بردوو، ئایا نازانیت دووریت چ دهردیکی پیم به خشیوه، هوش و فامم نه ماوه.

(5)، (6) دیوه نوول: گیزه نووکه، به رد: بردی، مالا: مایوه. واته: گره و گه رمیی بلاچه و بلیسه ی ده ماخم فرمیسی وشک
کردوو له چاوی دهرده دارمدا، گیزه نووکه ی ناخ و هه ناسه هه ئکیشانی دله ی پر له که سه رو کوفانم شیوه ی نه و پیتانده ی
سریوه ته وه، که نه خه یالی بی ته لخ و روونمدا بوون.

(7) نه سرین: فرمیسیک، نه شک، روندک، نه مه ندهن: نه ماوه. واته: نه دئوپه یه ک نه سرین له چاوانمدا و نه خال له سه ر
پیتی دارشتنی خه م و خه فه ت و ماته میمدا ماوه.

(8) عه رضه: نامه، بدیه، بروانه: نامه که م گه واهیم بو دهدات، باش بروانه پیندا، که نوخته له پیته کان هه ئه ریون،
وه کو نامه که دهرده راو پرنازان.

لیکدانه وه ی نهم نامه شیعرییه، به شیوه یه کی تر خستوو مه ته روو، که وه کو ناو دیوانه که وایه، چونکه هه مان مه به ست
ده گه یه نییت.

مەولەوی ئەم قەسیدەییە ئەسائی 1291ی کۆچی مانگی ، بەرامبەر بە سائی 1874ی ئە دایک بوون، بۆ مەحمود پاشای جافی ناردوو؛ کاتیکی مائیان ئە بەغدا بوو.

جە دووریت دەروون مەوج دەریای هوون

مدؤ وە چەمدا . بە لام چیش کەروون 155 ل

مەوج : شە پۆل ، مدؤ : ئەدات ، چەم : لیڤەدا (چاو)

ئە دووری تۆدا ، شە پۆلی دەریای خوین ئەدا ئە چاوم ، بە لام چارم نییە و چی بکەم .

پاتەخت مەحمود دار السلامەن

منیج کەمی فام ئە یاز جە لامەن 156 ل

ئە یازت فاماش تەفاؤل کەردەن

سە لامەتی تۆش وە یاد ناوێردەن 156 ل

مەحمود : مە بەست لیب مەحمود پاشای جافە ، دار السلامەن : مە بەستی یەکیکە ئە ناوێکانی شاری بەغدا ، واتە : خانەیی سەلامەت و دوور ئە شەر و ناشووب و وە و ئە هەمەت . ئە یاز : مە بەست لیب ئە یازی وە زیری سوڵتان مەحمودی غەزەنەوییە ، کە وە زیریکی دانا و ژیر و راویژکاری سوڵتان مەحمود بوو ، بە لام مانا دوورەکی مە بەستی خۆیەتی ؛ واتا مەولەوی .

دەلیت : نیستا بەغدا ، کە (دار السلام) مەحمود پاشای جاف نیشنگە و هەم پیتەختییە ، منیش واتە مەولەوی وەکو ئە یاز ، کەمی فام و عەقلم هەییە ، لیڤەدا مەحمود پاشای چواندوو بە سوڵتان مەحمودی غەزەنەوی ، ئە یاز تی دەگات و کە شیبینی شە ، واتە مەولەوی خۆی ئەم کە شیبینی سەلامەتی تۆی هیناوەتەو یاد ، جیبی ناماژەییە بەغدا ئە دەورانی میژوو و تەوشی چەندەها ئە هەمەت و مەرگەسات بوو ، بە لام ئە کۆتایی دا سەلامەتی بۆ گەراوەتەو ، وەکو لافاوەکانی دیجە ، کە دوا لافاوی ئە سائی (1954) م بوو ، پەتای چاوە قوولە و پەتای کوشندەیی تر ، قروقاتی ، شالو و تالانی (بە دو) و شتی تریش ئە سەدەکانی هەژدەهەم و نۆزەدەهەمدا و ئە سەردەمی حوکمرانی (المالیکی) دا و پیتیش ، کە دەرفەت نییە ، بە روونی تۆماری کەم .

وە خارو خاشاک مۆژی چەسپیدە

سەد بەستەن ئە دەور سەرچەمەیی دیدە 156 ل

خار : دێک ، خاشاک : چیلکە و پووش و پەلاش ، سەد : بەنداو ، سەرچەمەیی دیدە : سەرچاوەی چاو ، بینین .

واتە : بە چیلکە و ئاو مائکە و پووش و پەلاشی برژانگی بە یەکەو نووساوم ، کە فرمیسک ئەو برژانگ و خاشاکانەیی چەسپاندوو بە یەکەو ؛ بەنداویکی بەستوو ئە دەوری سەرچاوەی چاوم ، نایەلیت هازە بکات ئە سەردا ، ناوێکە خویناوی فرمیسکە ، بە دەستی گەرمیاندا هازە بکات و بەغدا ناو بیبات و بیخنکینی .

وێرنە دەجەلی غەم توغیان کەردەبی

تا نیسە چەند جار بەغداش بەردەبی 156 ل

توغیان : سەرکەشی ، لافاوە ئسان

واتە : ئەگینا دەجەلی غەم و کەسەر ، کە چاوەکانی ، لافاوی ئە ئسان و تاوێکە ناردنی ئەم نامەییە چەند جارێک بەغدا دابوو بە ئاواو تۆش لانهواز دەبووت .

مەولەوی بە ئەندێشە رۆمانسییەکانی و فەنتازیاى خەيالى وینەى شیعیری جوانی سەرنج راکێشی گرتوو، مەگەر ئە شاعیرانی پێش خۆی، کە مەولەوی ئاماژەى ئەو دەکات بەو شیعیری بیسارانى هاوشیوهی شیعەرەکانی و هان ئە تۆیاباندا، یان ئە ناویاندا*. ئەمە توانا و بەرهەم و شاعیریەتی

* بۆ نموونە دەئیت: بیسارانیبەن ئە تۆی فەردی من:

(خەم چەنى خەمان زوومبۆ ساکن)،

بروانە: دیوانی مەولەوی، مەلا عبدالکریمی مدرس، ... ل 436.

مەولەویبە، بۆیە بە پێشەنگی قوتابخانەیهک، یان ریبازیک دادەنریت، ئەویش رۆمانسییەتی شیعیری کوردییە، ئەو شیعیری جیگەى هەئۆستە و سەرنجە، مەولەوی، کە هەردوو سەردەمی حوکمرانی محەمەد پاشا و محەمەد پاشای جافی دیو و هەردووکیانیشی ناسیو. خۆی و سادات و خەلکی تاووکۆزی و سەرشاتەى لای رۆژەلاتی روبروی سیروان بە شیوهزاری دەقەری جاف، کە سەر بە شیوهزاری سەرهکیی کرمانجی خواروو داوان، کە چی بە شیوهزاری کرمانجی (گۆران - هەورامی) نامەى بۆ نووسیون، وای بۆ دەچم، مەولەوی ئەم شیوهزاری لا پیرۆز بوو، چونکە شیخانە تەریقەتی ئەقشەبەندی دەقەری هەورامان بە شیوهزاری هەورامان داوان، ئاخوتوون، مەولەوی بەو شیوهزاری شیعیر و نامەى بۆ ناردوون، چونکە (منسوب و مرید) یان بوو، بۆ خەلکانی تریش زیاتر بەم شیوهزاری شیعیری بۆ ناردوون، ئەوانەش خاوەن پلە و پایەى دونیایی، یان ئایینی بوون، بە تاییەت پاشاکانی نیلی گەورەى جاف.

نامەى شیعیری بۆ حاجی مەحمودی یاروویس نووسیو، کە دۆستی بوو، حاجی مەحمود وەکیل و مەسرهف داری مەحمود پاشای جاف بوو، دۆستاییەتی مەولەوی و حاجی مەحمود، زۆر بەهێز بوو، هەر ئەمەشەو، کە عبدالرحمانی کۆری حاجی مەحمود بە گۆلەى ویل پیکراو و مردوو، مەولەوی بە چەند پارچە شیعیری پڕ سۆز لاواندوویەتەو، کە یەکیکیان ئەوویە، بەم چەند بەیتە خەمگینانە، کە ئە بنەرەتدا (10) دە بەیتە دەست پی دەکات و دەئیت:

ئای کى بى هەواى ئوای تو ئاورد

بەختش بەرگەشت بۆ هۆشم وەحشى کەرد (1)

مدیا ئەو شۆنت دل ئە پە ئەندا

چون ئیسە (رەحیم) وەشۆن (رەحمان) دا (2)

کۆترەکەى ئازاد حەریم دل بیت

دانەى مۆبەت چین پەى ویت غافل بیت (3)

صەبیاد چە پگەرد ئاخەر فرسەت سەند

ناکاو دوور ئەنداز دووریت وەدل شەند (4)، (یادی مەردان)، ... ل 421.

ویت تەینا ئەیاز مەحمود ئەزانی

من شەیدا تەریبە پەریت پەنەانی (5)، (دیوانی مەولەوی)، ... ل 35.

(5) واتە: ئەى پیاو ماقوولئى مەحمود پاشا، کە وەك ئەیازیت بۆ سوئتان مەحمودی غەزنەوی. خۆت بە تەنەا ئەزانی ئەم بەلادا، کە هاتوو بەسەرتا، من دووراو دوور ئە خۆت نەرەحت تر بووم بۆت.

ئوای: رویشتنی، مردنی. بەرگەشت بۆ: وەرگەری، سەرەوئێژ بیت.

وہشی کەرد: ویلی کیو و هەردان کرد وەکو جانەوەر و درندەکان.

مدیا: دەپروانی. ئەو شۆنت: بە دواتا. حەریم: زەوی حەرام، قەدەغە کراو ئە هەموو تاوانیک، مەبەستی شاری مەککە و دەوروبەریەتی، بەلام لیڤەدا دئی بە مەککە چواندوو. چن: چینهی دانەویڵەیی خوشەویستی، دوور ئەنداز: ئە دوورەو تەقین، وەشین، ئە دوورەو مەشتی لی گرت و نیشانی دیاری کرد، کە دئیپەتی. شەند: وەشاندی.

واتای گشتی: هەرچەندە واتای فەرەنگی وشەکان واتای گشتی روون دەکاتەو، بەلام واتای گشتی ئەمەیه: نای (بۆ دەربڕینی خەم)، کی بوو، هەوائی مردنی تۆی هاورد، بەختی رەش و هەئەو گەراوییت، ژیر و ژوور بییت، چونکە هۆش و فامی وەکو درندەکان هەوائی دەشت و کیو و بیابان کرد.

دئەم ئە نەینی دا دەپروانییە دواتا (شۆین پیتا)، وەکو ناوی (رحیم) بە دواي (رحمان) دا، لیڤەدا مونسەبە و نامازەیهکی جوان هەیه، ئەویش خۆی ناوی راستەقینەیی (عبدالرحیم) ه و ناوی کوژراویش (عبدالرحمان) ه، تۆ ئەو کۆترە نازاد و بی دئەراوکی بووی ئە کوشنت ئە زەوی حەرامی دئەدا، کە جیگەیی خوشەویستی یارانە، بی ناگا ئە پیلانی مردنت؛ چینهی دانەویڵەیی خوشەویستی ئەو زەویەدا دەکرد. نەتزانای راوچی زەمانەیی چە پگەر فرسەتت لی دەسینی و ئە ناکاودا دوورە دەست مەشتی نیشانت لی دەگریت و دئت دەپیکیت و دەنکوژیت.

دەقی شیعەرەکەم ئە سەرچاوەی (یادی مەردان) هەو، ب 2، ...، ل 421، وەرگرتوو تەنها دوا بەیت نەبییت واتە: بەیتی پینجەم، کە ئە سەرچاوەی (دیوانی مەولەوی، مەلا عبدالکریمی مدرس) وەرم گرتوو، کۆی بەیتەکان (9) نۆیە، چواری ئە (یادی مەردان، ب 2) هە، هەمووی ئە دیوانەکەیدا، ئەگەل واتای فەرەنگی و گشتی بەیتەکاندا هەیه، بەلام بە دەستکاری و خستەسەر. حەزم کرد ئەم نامە شیعرییە ئە هەردوو سەرچاوەکە وەرگرم ئەبەر بەهیز بوون و چەسپاندنی نامە شیعرییەکە. جیگەیی خۆیەتی بلیم حەوت نامەیی شیعری بۆ نووسیو هەمووی لاواندەوێه بۆ (عبدالرحمان) ی کوری. سیبانیان بە زمانی حاجی مەحمود خۆیەو نووسیویەتی، یان وتوویەتی.

هەرۆهە نامەیی شیعری بۆ کاک ئەحمەدی خەسەرەو چاوەش (پریسی) ناردوو، داوای یەکیک ئە خوشکەکانی کردوو، ئەوێ شایەنی وتنە، نامەکە یەک دێرە و بەشیوەزاری کرمانجی ناوەراستە، بە زمانی دەرێ جاف نووسیویەتی، دەئیت:

قسەیی ئەکەم بەری و جی وی

کە ئەیلی ئەوو، بابەییجی وی ل 353

ئەحمەد پریسی دوو خوشکی بوو: (ئەیلی و بەهیجە)، مەولەوی حەزی ئە ئەیلی کردوو، بیپینی، بەلام ئەو شووی کردوو، ئە نجا ئەیهوی بەهیجە بینی، وە بۆ خوازیینی ئەم دێرە شیعەرە ئەنووسی بۆی، واتای دێرە شیعەرەکە روونە.

ئەحمەد پریسیش ئەو ئەلاما بۆی ئەنووسی:

قسەیی ئەکەیی بی ری و جی وی

تۆ کە مەجنونی، چۆن بەییجی وی؟ ل 353

واتە: مەجنون ئەبی ئە ئەیلی بەولاه کەسی ئەوی، ئیتر تۆ چۆن داوای بەهیجە دەکەیی؟

ئەوێ جیگەیی سەرئەنجام، مەولەوی ئەری و رەسم و نەریتی خوازینی ژنی ئەو سەردەمە و نیستاش دەرچوو*، خۆی راستەو خۆ داوای کردوو، یان ئەوانەییە ئەم نامەییە تەنھا بۆ بەینی برادەری و دوستانەیی میانیان بێت، گەر وابێت، ئەوا ئە رێورەسم دەرئەنجام چوو.

چامەییەکی (8) هەشت بەیتی بۆ (شیخ یوسفی نوسەیی پاوهیی)، ئەو ئەم نامەییە کیدا ناردوو، (شیخ یوسف) سکالای رهوشی خۆی بۆ روون کردوو تەو، داوای چارەسەری ئی دەکات، مەولەوی ئەو ئەم نامە دەئیت:

دەخیلم خائۆ زەدەیی زام سەخت

حالی شیوینەکی مەعدومی بەدبەخت، ل 238

راز ریزەیی شەکەر، شای شەکەر رازان

فتیلە پەیی زام کەسی مسازان ل 239

وختی دل وەتیر مەینەتان ریش بۆ

جەو دما تەمای ساریشی پیش بۆ ل 239

زەدە: لیدراو، راز: لیدراو قەسە و ساسە، ریزە: وردە، فتیلە: پلێتە، پەرۆییەکی پاکی نوولدراو بوو دەیان ژەندە دەرمانا و دەیاننا خنێیە قوولایی برینەکەو، بۆ خاوین و پاکتاوکردنی. مسازان: دروست دەکەن. جەو دما: ئەو پاش، پیش: پێی.

واتە: دەستم دامینت، ئەی خائۆی پیکراو بە برینی کاریگەر. کە باری دەررونی و رهوشی منی بەدبەختی تیک داو، ئەی ئەو کەسە، کە گوشتارت وەکو شەکەری ورد شیرینە، تۆ پاشای شەکەر گوشتاران.

دەرگای مەینەتان جای ئەدامەتەن

نا سۆریش یاد ئار رۆی قیامەتەن ل 239

تۆ پیرت بازەم دل وەشیی دلەن

خەم زەدەیی زامان وەشیش موشکۆلەن ل 240

ئەدامەت: پەشیمان بوونەو، ناسۆریش: مەبەستی برینی تەشەنە کردوو، یاد ئار: بیرخەرەو، بازەم: لێم گەری، وەشیش: چاک بوونەو.

واتە: دەمی برین بە کراوویی، وەکو دەرگا وایە بۆ دەرچوونی گوناھ لێی، برینی تەشەنە کردووش، رۆژی هەستانەو، واتە قیامەت دینیتەو، یاد، بۆ خاتری پیریت لێم گەری، کە داوام لێ دەکەیی پلێتە بۆ برینەکەت دروست بکەم، مەگەر تەنھا دل و دەررونی پی خۆش کەم، ئەگینا برینی گرفتاری عەشق زۆر سەختە و دژوارە چاکبوونەو.

* مەولەوی رهوشتی تری ئەم شیوێ هەبوو، وەکو ریشتاشینی ئە عادت بەدەری خەکی و فەقی و برادەرەکانی ئەو سەردەمە، رەخنەیان لێگرتوو و ئەویش ئە وەلامدا دەئیت: ریشی چەنی من ئەیو وەحضور مەبۆ بتاشووش تا وە نەفخ صور، بڕوانە: دیوانی مەولەوی، مەلا عبدالکریمی مدرس، ... ل 272.

ئەو ئەلامى نامەيەكى (بۆلبول)دا، كە شاعىرىكى ھاوچەرخی خۆى بوو، ھەز ئە كچىكى مەولەوى دەكات، بەلام ناچىتە خوازىيىنى، كچەكە شوودەكات، ئەمىش ئە ئەنجامى ئەم ناومىدىيەى و تىكشكانەى تووشى دەبىت، ئەم نامەيەى بۆ دەنرىت، مەولەويش وەلامى دەداتەو، دەبىت:

چىشەن پەشۆيم: ماتەمىي دئەن

ياكزەى نامى نامەى بەئبۆلەن* ن 172

ئەم دىرە پىويست بە لىكدانەو ناكات.

ئىش ھام فەردم ئىش وئىم زانان

دەرد ھام دەردم دەرد وئىم زانان ن 173

ھام فەرد: ھاوشاعىرىتى، زانان: زانپو

پىويست بە لىكدانەو ناكات.

كەى تۆ خەيالىت وە دەروون ناوورد

ھانات كەرد ئەو من، من بى مەيلىم كەرد ن 173

ھانا: پارانەو و ھاوارى توند.

گۆيا جە لا وىت دەروونت ئىشان

بەد دوعاىيت كەرد تەصدىعت كىشان ن 174

جەسەر دووگانچەى شای سەرتوجاران

ھۆرگرتەم كالاى بەلاى نازاران ن 174

شای سەرتووچاران: مەبەستى پەروردگارە، ھۆرگرتەم: ھەئەم گرتووە.

تەصدىع: ئەرك و ماندوو بوون.

واتە: گوايە لاى خۆت دەروونت ئىشاو و تووك (دعاء)ى شەپت لىم كروو، بەمە تەنھا ماندوو بوونت بۆ ماوئەتەو، چونكە

من ئە كۆگاچەى پەروردگارە، كوتالى بالاي نازدارانم (خاوەن نازەكان) بەركەوت، ئە ئەزەل ئەم بەشە بۆ من براوئەتەو،

ئىتر تووكى تۆ ھىج بە من ناكات.

نە كۆى نزيكى شادى وەبەدام

نەدەورەى دوورى وە يادش شادم ن 177

كۆ: خەرمان، دەورە: سەردەم

واتە: ئەسەر خەرمانى نزيكى دوست و ياران شادىم بەربادە، ھاوئەدەم باو، ئەوسەردەمى دووریدا شادم ئەياد كەردنەو

دۆستان. پەندىكى كوردى ھەيە: دەلى: دوورو دوست، چونكە ئە تىكەل بووندا كىشەى تەماح و شتى تر روودەدا و

خۆشەويستى و تاسە و پەرۆش كز دەبىت و بگرە ئەبەينىش دەچىت. ھەرەھا و توويانە: ديارى دوست چ سەعاتىك چ

سائىك.

* ئەو تەك و شانەى ئە پىشا و تەكەى رافە كراو، پىويست ناكات دووبارە بكرىتەو.

نامە بۆ مەلاى خەيال

شەمال ئەرجووم هەن هەی وەفیدات بام

وہسەر گەرد بآل شانای هەوات بام 303 ل

ئەرجوو: تەکا، بآل شانا: بآل راوەشانندن

واتە: تەکات لی ئەگەم هەی بە قوربانت بام، سەرگەردی بآل وەشانندی هەوات بام.

سەر بەر کەر نە سەر کۆی ئاتەشگاوە

بدیە وە مەسکەن (خانەگا) و (پاوە) 304 ل

بدیە: بڕوانە

واتە: سەر بدە ئە لوتکە کۆی ئاتەشگا، کە شاخیکە ئە نزیک پاوە، بڕوانە خانوو جی نیشتنگە کۆی خانەگا و پاوە.

ئانا جە گرووی جەرگە کۆی هام سەران

(خەیاڵ) گرووی دانە کۆی دێبەران 305 ل

گرووی یەگەم: گروو، کۆمەل، گرووی دوووم ئە (گروویدە ی فارسی وەرگیراوە، کە سیکە کە دئی بەسرا بیت بە شتیگەو.

واتە: مەلا خەیاڵی دووستم، کە دئی بەندە بەدانە کۆی دێبەرانەو، نیستا ئە ناو جەرگە و کۆری گرووی هاوسەران و دووستم

و هاوودەردانیتی.

دئ سفتە ی بریان زوخالی یە ویم

خەم وەخەم خەیاڵ خەیاڵییە ویم 306 ل

بریان: گۆشتی سورەو کراوە، سفتە: سووتاو

خەم وەخەم: خەم بەسەر خەمدا کەوتوو، خەیاڵ خەیاڵییە ویم: هەر تاویک خەیاڵیک دەگەم، واتە: دئم وەکو گۆشتی

سوورەو کراو، کە ئەسەر ناگر دانەگیرا، هەتا سووتاو، وەکو زوخالی لی هاتوو، خەم و خەیاڵی لی نابریت،

ئەوئەندە قوول بوومەتەو ئە باس و خواسی دووری یاران؛ ئەسەر باریک ناوەستم، هاوکیشەم ئەدەست داوە.

مەترسوون بمرۆن جەداخ یاران⁽²⁴⁾

هەر بتلوون وەدەرد چون دەردەداران 307 ل

بتلوون: بتلیمەو.

پییوست بە لیگدانەو ناکات.

ئەوئەندە جیگە ی سەرئەو ناوی شیخانی شاکەل نیبە ئەم چامە شیعییانەدا، ئە کاتیگدا نامە ناردن، گۆرینەو ئە

بەینی ئەوان و شیخانی نەقشە بەندا بوو، باسی دەشتی پای هەردی شاکەل دەکات، کە جیگە ی راوو شکارە، دەلیت:

وادە ی خاوە نیبەن، وادە ی شکارەن دەشتە کە ی پای هەرد (شاکەل) دیارەن. (373 ل)

مەولەو قەسیدەکانی یاخود نامە شیعییەکانی لوتکە ی رۆمانسیبەتە ئە شیوازدا، بەلام ئە ناوەرۆکدا ئە رووی

دئسووی و سووز و وەفاداری و راستگوییەو لوتکە ی ریالیزمییەتە، هەر شاعیریکی پایە بەرز و مەوقیکی مەزن وەکو مەولەو،

ئەمە ی ئەدەست هاتیبیت، گەر بیت و ناماریکی ورد بکەین دئیام ژمارە ی ئەو نامە شیعییانە ی کە ئەم ناردوونی بۆ پیرانی

تەریقەت و شیخان و دووستم و برادەر و یارانی زۆرتەین ژمارە ی ئە چاوەسیدە، یان نامە شیعییەکانی شاعیرانی، یان

کەسانی تر* هەرەها ناستی هۆنینهو و شیوازی وینە ی شیعی و هەستی ئە گشتیان بالا ترە. بۆیە دووستان و یارانی گلەیی

زۆریان لی کردوو، کە نامە ی شیعییان بۆ نانیبیت، مەبەستی زەقیش ئەم داواکاریبە ناستی بەرز ی نامەکانە ئە هەموو

روویەکەو، چونکە پشت بەستە بە راستگویی ئەگەل ئەو کەسانە و دئسووی و خەم خواردنیتی بویان، هەر ئەبەر ئەم

هۆکارانە یە ئەم بابەتەم هەبێژارد.

* وهكو نامه كانی مهولانا خالیدی شاره زووری، كه بریتین له هونراوه و په خشان، زیاتر به زمانی فارسی نووسیونی و دهگاته (194) سه د و نهوت و چوار نامه، جگه له و نامانهی، كه په خشان به زمانی عه ره بی نووسیونی، دهگاته (91) نهوت و یهك نامه، بو ئه مه بروانه: یادی مهردان، مه لا عبدالکریمی مدرس، ب 1، چ 1، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا، 1979، ل 151 – ل 428.

ئه نجامه کان

- 1) نامه نووسین و هونه ره که ی میژوو یه کی دیرینی هه یه، دهگه ریته وه بو دهرکه وتن و داهینانی نووسین و تۆمار کردن، دیاره پيش ئه م دیارده یه ش بووه، به لام ئیمه له به ریوه چوونه که ی بی ناگاین.
- تاکه پیوهندی تاک و کۆمه ل بووه، چونکه هۆیه کانی گه یاندن و راگه یاندن نه بووه، یان کز بووه، زۆر به ئاسته م و دژواری ئه م کاره به ریوه چووه، تا گه پیوه ته دۆخی نیستای، به هۆی پیشکه وتنی ته کنه لۆژیاوه.
- دهرکه وتنی نامه به م شیوه ی نیستای دهگه ریته وه بو ئه وروپا و سه ده ی حه قده یه م به ره و ژوور.
- 2) دهرکه وتنی دیارده ی نامه نووسین له کورده واریدا دهگه ریته وه بو داوی ئه م میژوووه، زمانی نووسین عه ره بی و فارسی بووه، چونکه دانراوه ئایینی و رۆشن بیریه کان به م دوو زمانه بووه، زیاتر عه ره بی، دواچار له دهرکه وتنی بزوتنه وه ی هزی و ئه ده بی نه ته وه کانی ژیر ده سه لاتی عوسمانی، زمانی نه ته وه یی په ییدا بوو، هه تا تورکه کان خۆشیا ن، ئه مه یان پیرو کردوووه.
- 3) مزگه وت و ته کییه کان و خانه قاکانی کوردستان رۆلی گه وره یان دیوه له نامه نووسیندا (په خشان و هونراوه) و په ره پیدان و گه شه کردنیدا، له رووی فۆرم و ناوه رۆکه وه.
- 4) سه ره پای دژواری ژیا ن و سه ختی جوغرافیای کوردستان، سه ختی گه یشتنی نامه، پیوهندی ئایینی (گیانی) و کۆمه لایه تی زۆر به هیز بووه، نامه نووسین و په ره پیدانی به رده وام بووه، هه یج کاتیگ دنگه رمیی که می نه کردوووه و ساردیش نه بووه ته وه.
- 5) مه وله ی تاووگۆزی یه کیگ بووه له و مه لاو خوینده وار و موریدانه ی، که سۆز و دهر برینیکی به هیزی بووه، وینا و وینه ی هونراوه یی و شیوازی نازک و ئاسانی بووه، به لام به نه ندیشه یه کی رۆمانسییانه ی به رز، که دنیا م هه تا که له شاعیره کانی پيش خوی: بیسارانی، خانای قویادی، سه ییدی هه ورامی، خانه کانی ئه رده لان، وه لی دیوانه، ... هتد، توانای ئه ویان نه بووه. بویه تاوه کو نیستا به هه مان هیز ماوه ته وه.
- 6) یه کیگ له مه به سه ته سه ره کییه کانی دۆست و یارانی که داوی نامه یان لی کردوووه، له به ر نیستاتیکا (هونه ری جوانی) و هیزی دارشتنی ئه و لایه نانه بووه که باس مان کردن، هه روه ها زانیویانه به هونراوه و شیوه زمانی (گۆران - هه ورامی) نامه یان بو دهنیریت.
- 7) راست گۆیی و جه زبه ی رۆحی و هیزی هزر و قوولی سۆز و ناسکیی شاعر دهر برین و پیوه ندیی هه مه لایه نی به هیزی مه وله ی به نه وکه سانه وه، به هاو نرخی نامه شیعرییه کانی به رز کردۆته وه، بۆته هۆ بو هه لبراردنیان به بابه تیکی توئیزینه وه.
- 8) هه رچه نده کورته نامه به هۆی پیشکه وتنی ته کنه لۆژیا و خیرایی ره وتی ژیا ن، قوئاغی زۆری بریوه، به لام هیشتا نامه نووسین هیز و برشتی ماوه و زیاتر ناخ و هه ستی مروف ده هه ژنییت.

سو پاس و پیزانین

پر بەدڵ سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراستەیی ئەوانە دەکەم، کە ئە ئامادەکردنی ئەم توێژینهوه ئەکادیمییهدا بەهەر شیوهیهک ئە شیوهکان هاوکارییان کردم.

بە تایبەت برای بەرپۆرم کاک هیمن سەرۆت حاجی صالح، کە ئەم توێژینهوهمی بەوپەڕی دتسۆزی و ماندوو ئەناسییهوه ئە چاپ دا. خۆی مەزن ئە نموونهیان هەمیشە زیادکات.

سەرچاوهکان

- هەنبانە بۆرینه، فرهنگ کوردی- فارسی، ههژار، چاپ سووم: 1381 ه.ش چاپخانهی انتشارات سروش – تهران، ل 857.
- فەرهنگی خاڵ، شیخ محمدی خاڵ، ج3، چاپخانهی کامهرانی-سلیمانی 1974، ل 331.
- ئە حمەدی خانی، ج3، چاپخانهی ههولێر، 1968م، ل 21.
- المورد، قاموس انگلیزی/ عەرەبی، منیر البعلبکی، ط49، دارالعلم للملایین، لبنان، بیروت، 2005، 523.
- المعجم المنفصل فی اللغة والادب، الدكتور امیل بدیع یعقوب، الدكتور میشل عاصی، مج1، دارالعلم للملایین، ط1، لبنان- بیروت، 1987، ص381، 382.
- المنجد فی اللغة، نویس معلوف، نوبت چاپ: سووم، چاپخانهی منفرد، تهران، 1383 ه.ش، ل 672.
- هەمان سەرچاوه... ل 259.
- دهقهکانی ئەدەبی کوردی، علاءالدین سجادی، چاپی یهکەم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بەغدا، 1978، ل 185.
- بڕوانه فەرهنهنگهکانی: هەنبانە بۆرینه... ل 126، فەرهنهنگی خاڵ، ج1... ل 246، فەرهنهنگی مههاباد... ل 130.
- دیوانی حاجی قادری کۆیی، لیکۆئینهوه و لیکدانهوهی: سەردار حمید میران، کەریم مستهفا شارهزا، ئەمانهتی گشتی رۆشنگیری و لاوانی کوردستان، ههولێر، 1986، ل 87، 88.
- دهقهکانی ئەدەبی کوردی، علاءالدین سجادی... ل 186.
- بڕوانه ناوئارانی کورد، میر بهسری، عبدالخالق عه لانه دین، ج2، چاپخانهی مه ناره، ههولێر 2009، ل 111.
- دیوانی شیخ رهزای تائه بانی، شیخ محه مەدی خاڵ، نومیید ناشنا، چاپی یهکەم، چاپخانه، بلاو کراوهی ئاراس، ههولێر، 2003، ل 41، 142، 146، 147، 148.
- دیوانی نالی، لیکۆئینهوه و لیکدانهوهی مه لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، محمەدی مه لا کریم پیاچوووتهوه، چاپی یهکەم، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد بهغداد، سالی 1976، ل 174، 181، 188، 197.
- دیوانی سالم (عبدالرحمان بهگی صاحبقران) چاپی دووهم، چاپخانهی کوردستان، ههولێر، سالی 1972، ل 66، 67، 68.
- دهقهکانی ئەدەبی کوردی علاءالدین سجادی... ل 119، 120.
- هەمان سەرچاوه... ل 123، (بهدهست کارییهوه، بی گۆرینی ناوه رۆک).

- پپوهندی ته نیفۆنی شهوی 18/17 ی 8 / 2013، سهعات 15: 9، نهکه لار، نهگه ل ماموستا عهبدو لای حاجی جهسه ن که لاری.
- برونه: دیوانی مهولانا خالید، نه بلاوکراوهکانی دیداری جیهانی مهولانا خالید، وهرگیرو نه کتیبی (یادی مهردان) ی مهلا عبدالکریمی مدرس، چ 1، دهزگای چاپ و په خشی جهمدی، سلیمانی، 2009، ل 277، 288.
- دیوانی مهولهوی، مهلا عبدالکریمی مدرس، چاپی یه کهم، چاپخانهی (النجاح)، بهغدا، 1961، ل 5، ل 437.
- دیوانی سالم (عبدالرحمان بهگی صاحبقران)، ل 66.
- دیوانی مهولهوی، مهلا عبدالکریمی مدرس... ل 436، 437، 438.
- برونه (یادی مهردان)، ب 2، چ 1، دانانی مهلا عبدالکریمی مدرس، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، بهغدا. 1983، ل 45، 46، 47، 421.
- دیوانی مهولهوی.. ل 154، ل 155، ل 334، ل 411، ل 412، ل 414، ل 415، ل 416.
- برونه گۆقاری رامن، ژ: 162، ل 128-131، 2010/11/5، نه م سهرچاوهش
- بهشیکه نه (دیوانی دهستنوسی مهولهوی تاووگۆزی)، دانراوی (سید تاهیری هاشمی
- دهوله تنواوی یه، که وینه یه کی لای (د. حسن جاف) ه.
- دیوانی مهولهوی، مهلا عبدالکریمی مدرس... ل 396، ل 397، ل 156، ل 353، ل 238، ل 239، ل 240، ل 172، ل 173، ل 174، ل 177، ل 303، ل 304، ل 305، ل 306، ل 307، ل 373.

رسائل مولوي التاووگۆزی الشعرية

حسين محمود علي

الملخص

الرسالة وجمعها الرسائل والمكتوب و جمعها المكاتيب والنبأ وجمعها الأنباء، تتمحور حول أمر مشترك، هو إيصال المعلومات من المنشئ الى المستلم. و يمكن ارجاع ظهور الرسائل الى الماضي السحيق، ولاسيما عند ظهور الكتابة. و منذ ذلك الوقت و مرورا بأيامنا هذه، مرت الرسائل بعدة مراحل و تطورت من حيث الشكل والمضمون تبعا لتطور المجتمعات.

وقد تعددت أغراض كتابة الرسائل بحسب الغاية المنشودة منها، فكانت هناك رسائل اجتماعية و دينية و حربية و تجارية..... الخ

تعد رسالتا (نالي و سالم) الشعريتان من أقدم الرسائل الشعرية في الأدب الكردي و هما تحملان معان وطنية و قومية و سياسية بمعيار ذلك الزمان و تمتازان ببلاغة الأسلوب و قوة السبك، و يمكن القول: أن قصائد مولانا خالد الشهرزوري- مؤسس الطريقة النقشبندية التجديدية في كوردستان- التي أرسلها الى مريديه لا تقل أهمية عن الرسالتين المذكورتين، فقد صاغها بروح صوفية متجددة، إلا أن القليل منها مكتوبة باللغة الكردية، وبلهجة هورامان الكورانية، فأغلبها باللغة الفارسية مع هذا فهي تشكل تراثا شعريا و أدبيا و فكريا و اجتماعيا ترفد أدبنا القومي.

أما شاعرنا (مولوي التاووگۆزی) الذي عاصر جزءا من سيرة (مولانا خالد و نالي و سالم) الروحية والشعرية فقد كانت رسائله الشعرية مغلقة بالأصل، و بكل أنواعها و كانت خالية بمجملها من العاطفة والوجدان، إذ كان شاعرا عرفانيا متصوفا، لذا كان ارسالها مقتصر على المتدينين من منسوبي و مريدي الطريقة النقشبندية، ورفاق التتلمذ و رؤساء العشائر ووجهاء القوم.

وتعد رسائله هذه الأكثر تأثيرا، والأهم موضوعا، إذ كانت روحية محضة و نابعة من قلب و وجدان و فكر و عاطفة انسانية مفعمة بالصدق، فقد جاءت كلماته و مجازاته و موسيقاه الداخلية والخارجية و أبجره العروضية قوية مؤثرة تتناسب مع قوة صدقه و روحه الفياضة و سلوكه الصوفي المستقيم.

فكان ذلك دافعا لجعلها موضوعا لبحثي هذا , فقامت بدراسة أبياتها بامعان و طبقت بين معاني المفردات قاموسيا بما ينسجم مع السياق, و صنعت الكلمات وأشباه الجمل في السياق لتكون وحدة متكاملة متماسكة, وشرحت الأبيات الشعرية وعلقت عليها نقدا و تحليلا بحسب المنطق والأنطباع ليكون الشرح وافيا حيا كحيوية الرسائل.

ووجدت أن شعره قد انطبع بانطباع رومانسي محلي معتدل مما يجعله رائد المدرسة الرومانسية في الشعر الكردي دون أي تأثير خارجي, وأمتازت قصائده بجمالية ملفتة وقوة ظاهرة و متانة و رصانة, كل ذلك ممزوج بخيال جميل أخذ.

هذا وقد قسمت البحث على ثلاثة أقسام و خاتمة, تضمن القسم الأول: أصل و معنى كلمة الرسالة و جذوره النجوية و كونها مصطلحا شعريا و أدبيا و تعاريف و مفاهيم الكلمة والمراحل التاريخية لظهور كتابة الرسالة وأهدافها المختلفة و القسم الثاني يدرس ظهور كتابة الرسالة في المجتمع الكردي و أهدافها المختلفة و لغة كتابة الرسالة كجانب مهم من أسلوب كتابة الرسالة ونشوتها والقصيدة الشعرية في الأدب الكردي, والأبعاد النفسية (الشخصية) والاجتماعية و الوجدانية أي العاطفية فيها.

والقسم الثالث يتضمن: (مولوي تاووكۆزى) والقصيدة الشعرية و لغتها الشعرية و جوانبها الروحية والشخصية و الوجدانية والتأثيرات التي تتركها على المتلقي. و سجلت أهم النتائج التي توصلت اليها في خاتمة البحث , وأرفقت البحث بقائمة المصادر والمراجع التي اعتمدها في البحث.

Mawlawi Tawugowzi's poetic letters

Hussein Mahmood Ali

Abstract

A letter is piece of information exchanged between a sender and a receiver. it can be traced back to the appearance of writing. Since then, letters developed in.

The aims of letters differ according to the purpose behind sending them. Like social, religious, military, and business letters.

The two poetic letters of Nali and Salim can be considered at the oldest ones in the Kurdish literature that carry national and political meanings according to their time. They are also characterized by strong styles and contents.

The letters of Mawlana Khalid al-shahrazoori (the founder of naqshabandi sect in kurdistan), that he sent to his followers, however, are not less important than the two mentioned letters, though little of them are written in Kurdish. most of them are written in Persian, but it is regarded as part of our culture.

As for Mawlawi, a contemporary to Mawlana Khalid, Nali, and Salim, his letters were originally closed and mostly were void of emotion since he was a mystic poet. So he sent the letters just to his followers, friends and tribal chiefs.

Generally, his letters were influential and important, they were spiritual-oriented with true emotions and strong music. Poetic figures that suit his spiritual

aspect and true expression, and this encouraged me to write about them, through explaining their lines and commenting on them.

I found that his poetry is characterized by romantic features and this makes the poet a pioneer in the Kurdish romantic poetry.

The paper is divided in to three sections and a conclusion. Section one studies the origin and meaning of the word "letter". In section two the appearance of letters In the Kurdish society with its different purposes. Section three studies Mawlawi's poetic letters, their poetic language, and their spiritual aspects.

The paper is concluded the most prominent findings that I reached as a long with a list of the references used.